

Jurassic football

(foto Karel De Weerd)

Amerikaans voetbal op de Sporthappening

“Je raakt wel eens het noorden kwijt”

American football dringt slechts af toe tot in België door via spektakulaire televisiebeelden, meestal van de 'Super bowl'. Nochtans organiseert men in België jaarlijks een eigen competitie. Koen Nuyten, speler bij en medebeheerder van de 'Leuven Lions', gaf ons toelichting bij de sport en haar implanting in België.

Voetbal is de basissport waaruit later vele andere sporten ontstonden, zoals rugby in Engeland. Uit rugby en voetbal samen zijn dan weer een aantal spelen gedistilleerd, het Gaelic football in Ierland, Australian football en American football.

Nuyten: «Australian football werd ontwikkeld door gevangenen in Aus-

tralische strafkampen: bijna alles is toegelaten in deze sport en de spelers worden op geen enkele wijze beschermd.

American football kwam tot stand in een heel ander milieu: aan de universiteit van Harvard. De eerste match ooit werd gespeeld tussen de universiteiten Harvard en Yale. De sport werd hoe langer hoe harder, er werd op de benen getackeld, spelers grepen elkaar vast. Om de spelers meer bescherming te bieden werden dan een aantal regels ingevoerd.»

Veto: De uitrusting bij American football is indrukwekkend. Is dat allemaal echt nodig als bescherming of is het eerder iets dat het imago van de sport benadrukt? Nuyten: «Ja, het is allemaal bescherming. Oorspronkelijk droeg men geen enkel beschermingsstuk, maar naarmate de sport harder werd, werd de nood hieraan steeds groter. Het reglement schrijft nu dus onder andere een helm voor, schouderstukken, dij, knie -en heupbeschermers. Zo staat ook in het reglement dat bijvoorbeeld de helm een beschermingsinstrument is en geen aanvals-element. Men mag niet met het hoofd vooruit iemand aanvallen.»

Veto: Komen er dan relatief weinig kwetsuren voor in deze op het eerste gezicht gevaarlijke sport?

Nuyten: «Toch wel, het is inderdaad een zeer harde sport. De beschermingsstukken verspreiden de rechtstreekse druk wanneer spelers elkaar raken, maar de kracht die aankomt blijft gelijk. Wat bij American football minder voorkomt zijn builen en schrammen, typische kwetsuren bij

andere sporten als rugby en voetbal. Wat dan wel meer voorkomt, zijn breuken, spierscheuren, slagen op het hoofd waardoor je eventjes het noorden kwijtraakt. Het blijft hard, maar we worden wel beschermd door heel strikte reglementen en door onze uitrusting, en dat heb je in voetbal bijvoorbeeld niet.»

«Van de ernst van de overtreding hangt bijvoorbeeld ook af welke straf er wordt uitgedeeld. Deze straf wordt uitgedrukt in terreinverlies, wat de opdracht om de aanval tot een goed einde te brengen behoorlijk bemoeilijkt.»

Veto: Men zegt wel eens dat American football niet zo'n brute sport is als men denkt, maar juist heel erg tactisch?

Nuyten: «Tactiek is inderdaad enorm belangrijk. Dit ziet men al in de verregaande specialisatie van de spelers. Elke ploeg bestaat uit twee verschillende teams, een 'offence team' en een 'defence team'. De aanvallers, het offence team, komen alleen in het veld voor de aanval, terwijl het defence team de verdediging voor zijn rekening neemt. Daarnaast zijn er nog 'specialisten' die zich met één aspect bezighouden: het wegstampen van de bal aan het begin van de wedstrijd, het opvangen van de bal, het weghouden van tegenstrevers uit belangrijke fazen.»

Cirkel

«Voor men begint te spelen, verzamelt iedereen in een 'huddle', een groep. Daar wordt de tactiek afgesproken: welke persoon naar welke plaats loopt zodat men verschillende mogelijkheden heeft om de bal door te geven. Er zijn zo duizenden spelcombinaties mogelijk. Op de training wordt dan ook vooral op de tactiek gewerkt. In Amerika worden al die combinaties uit het hoofd geleerd en

Terug in de schoot van Alma Mater

Het cirkus op het Ladeuzeplein

Toen in 1978 voor het eerst een Alumnidag werd gehouden, was het voornamelijk de bedoeling om een soort van 'feest onder vrienden' te organiseren. Nu vijftien jaar later is dat met de vierde Alumnidag niet veel anders. Nochtans tracht de KU Leuven al een tijdje "naar het grote voorbeeld van de buitenlandse universiteiten" de alumniwerking te verstevigen. En daar hebben ze zo hun eigen redenen voor.

«Op de Alumnidag moet het nog eenmaal worden zoals vroeger. Wij zullen weer in contact treden met onze fakulteit, langs onze oud-studentenvereniging. Wij zullen weer eens naar de mis gaan in Sint-Pieters, zoals bij de opening van ieder academiejaar. En wij zullen vooral oude vrienden terugzien en rond pot en pint herinneringen ophalen uit onze tijd", zo heette het vijftien jaar geleden. Veel meer

dan nostalgie en studentenromantiek leek er bij de eerste Alumnidag niet te zijn: één van de topattracties was de bekroning van het beeldje Fonske op het Fochplein tot erelid van Alumni Lovanienses.

Dit is ook min of meer de mentaliteit die er in de jaren zeventig bij de alumniverenigingen zelf heerst. Ze beschouwen zichzelf als een verlengstuk van het studentenleven en dat is dan ook te merken: het tijdschrift Alumni Leuven behandelde toen naast studentieke thema's zoals de studentendoop en de berichten van studentenklubs niet veel meer dan memoriams van profen, biografieën van dekanen, eredoctores en 'Vlaamse studentenleiders'.

De twee volgende alumnidagen, in 1983 en 1988, kunnen min of meer in dezelfde kontekst gezien worden. Het oude motto 'Loven boven, altijd God loven' wordt van onder het stof gehaald en meer dan een opeudeurdag aan de KU Leuven is het niet.

De viering van 9 oktober aanstaande lijkt op het eerste gezicht niet zoveel verschillend. Het is vijftiendertig jaar Alumni Lovanienses, vijftiendertig jaar Leuven Vlaams en het is bijgevolg dan ook een groots opgezet evenement, waar "het pintje" een centrale plaats inneemt. De organisatie ligt in handen van Pol Bastin, zelf al jaren actief binnen de alumnivereniging van economikastudenten (Ekonomika senioren). Hij heeft klaarblijkelijk kosten noch moeite gespaard.

Festijn

Heel het gebeuren draait op en rond het Ladeuzeplein. Zowat heel het plein zal overdekt worden met een centrale tent van tweeduizend vierhonderd vierkante meter, vier spiegeltenten (de enige in heel België als we Pol Bastin mogen geloven) en een vijftiental kleinere tenten waarin de verschillende alumniwerkingen eigen activiteiten kunnen organiseren.

Voor deze Alumnidag heeft Johan Boonen speciaal een multi-media-spektakel uitgedacht waarin op een meer ludieke manier vijftiendertig jaar KU Leuven wordt belicht. In tegenstelling tot de vorige alumnidagen wordt er geen maaltijd aangeboden, maar is er een afspraak met de horeka van Leuven die voor de gelegenheid het bordje 'Nader hand mee' voor hun voorruit zetten. Naaderhand zullen een aantal doedelzakspelers de mensen uit de restaurants komen halen. «Een rattenvanger van Hamelen als het ware», zegt Pol Bastin.

De vraag blijft of dergelijke grootte opzet niet een beetje *déjà passé* is. Pol Bastin: «Kijk, heel de alumniwerking steunt natuurlijk een beetje op de studentenromantiek van vroeger, toen studentenverenigingen nog een grote stempel drukten op wat er in Leuven gebeurde. De alumniwerking ligt in het verlengde hiervan. De studenten zijn tegenwoordig wat individualistischer, maar ik denk niet dat het belet om een dergelijk 'vriendenfeest' te organiseren'.

Zie ook op pagina 3

Karen De Pooter
Steven Van Garsse

BINNENIN

VETO

Bij DE PINKEN

vzw Wah-Wah bestaat één jaar en opent het nieuwe seizoen met een nacht vol folkrock, cajun, violen en akkordeons. p.4
De Batselier en Suy over leven en dood. p.2
De KU Leuven organiseert een feest voor haar oud-studenten. Op de Alumni-dag wordt veel aangeboden. Maar daar hangt ook een prijskaartje aan natuurlijk. ... p.3
De CAO, een werkgroep van het NFWO, pakt uit met een memorandum over de overgang naar het Hoger Onderwijs. Een pleidooi voor een toegangsploef, restrictiever dan waar wijlen Daniel Coens ooit mee durfde voor de dag komen. p.6.

GROEP T INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Blauwput • Vuurkruisenlaan 4 • 3000 Leuven • Telefoon 016 230850 • Telefax 016 228344

De poëet en de voetballer

Jan Mulder en Remco Campert, respectievelijk eks-voetballer en eks-vijftiger, hebben zich eens te meer op het podium verenigd in de vorm van een literair programma. Het luistert naar de naam De Teen en dinsdag 5 oktober staan ze beiden op het podium in Auditorium Minnepoort.

Het is niet de eerste keer dat beide schrijvers samen op het podium verschijnen om uit eigen werk voor te lezen. Hun aktieging in de vorige literaire produktie, Droomijs, zelfs vergezeld van de nodige muzikale begeleiding. Die is in De Teen wel weggevallen. Wat overblijft, is een interessante literaire mengelmoois.

Op papier zijn Mulder en Campert nochtans geen evidente combinatie. Mulder is pas beginnen schrijven na zijn loopbaan als profvoetballer bij onder andere Anderlecht. Hij heeft vooral kursieffjes op zijn aktief, al dan niet over topsport, die droog-intelligenter zijn dan je ooit van een voetballer zou verwachten. Remco Campert is poëet, columnist en prozast. Zijn wortels liggen bij de vijftigers, een stroming van dichters die in de jaren vijftig hun weezin tegenover de Tweede Wereldoorlog vorm gaven op

een toendertijd revolutionaire manier.

Op het toneel vormen hun sterk verschillende houding een interessante wisselwerking. Mulder speelt de weerbarstige, die zijn stukjes in een smeltreijnvaart afhandelt om zijn schijnbare weezin tegenover het voorlezen nog meer vorm te geven. Na elk stukje zakt hij dan ook languit op een tuinbank of verdwijnt hij van het podium. Campert, in maatpak, staat daar tegenover als de aristokraat die het podium eerder opschrjft dan opwandelt. Hij geniet (of verbeeldt dat althans) meer van de aandacht van het publiek. De toornige zoon staat op het toneel tegenover de allesoverheersende vader.

Er is weinig interactie tussen de twee. Ze vullen elkaar op een snel tempo aan, waardoor het ontbreken van een direkte inhoudelijke band

tussen de verschillende stukjes niet echt meer opvalt. Het enige wat samen gebeurt, is het voorlezen van enkele korte en te kunstmatig grappige dialogoosjes. Maar dit wel, zo benadrukt Mulder, "enkel omdat het moet van de baas". Toch had meer wisselwerking het stuk koherenter gemaakt.

Luchtig

De formule die Campert en Mulder hanteren, een heel aantal kursieffjes voorlezen en verder niets, heeft enkele duidelijke voordelen in vergelijking met bijvoorbeeld Saint-Amour, een andere organisatie van de literaire vzw Behoud de Begeerte. Door het sterk narratieve en luchtige karakter van de stukjes krijgt de toehoorder een beduidend minder zware en meer realistische taak opgedragen. Door het tempo waarin de gedichten tijdens Saint-Amour elkaar opvolgen, is een aangehouden aandachtig luisteren vrijwel onmogelijk. De stukjes in De Teen lenen zich in dit opzicht veel meer voor het voorlezen. Bovendien, en dit is voor een groot deel ook te danken aan de relativering en kurkhumor van Mulder, blijft de opgedrukte sfeer die er rond veel literatuuravonden hangt, achterwege. De twee zijn overigens sterke vertellers wiens podiumattitude in het verlengde liggen van de inhoud. Zo vormt het voorlezen van de teksten een meerwaarde. De pronkerigheid en lizigheid komen beter uit de verf.

LEZERS BRIEVEN

Aller lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen), wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

De inhoud van de stukjes is moeilijk onder één noemer te brengen. Voetballende zinnen verenigen zich met lastige buurmannen, kastroatie-angst met vreugdevuren. Ondanks de eerder aangehaalde beperkte coherentie van de voorstelling, is het net daarom dat de combinatie van deze twee schrijvers zo geslaagd is. Mulder en Campert verschillen en vallen samen op de juiste punten. Beider tocht naar de lezer mag dan ook zeer geslaagd genoemd worden. De teksten die voorgelezen worden, zijn geen literatuur voor de eeuwhegheid. Maar ze zijn leuk om naar te luisteren zonder dat maar één moment oppervlakkig te wezen. En zoets kan van Herman Brusselmans niet gezegd worden.

Jeroen Overstijns
De Teen, Minnepoort, 5 oktober, 20.30u.

KVHV

Hierbij had ik graag geprotesteerd tegen het tendentieuze artikel over de opening van het akademiejaar (Veto van 28 september). In het bijzonder betreur ik het zeer selektief citeren van het KVHV-pamflet dat verspreid werd tijdens de opening.

In dit pamflet wordt duidelijk stelling genomen tegen het egoïsme: "Men ziet zelfs in de hele westerse wereld angstige reacties waarbij men de eigen rijkdom ideologisch en moreel wil verantwoorden. Uiterst rechts verkondigt het kollektief egoïsme, het neoliberalisme het individueel egoïsme. Het huidige sukses van deze stromingen is bedrevend en doet vrezzen voor de toekomst." Verder pleitte het KVHV voor het demokratiese zelfbeschikkingsrecht van alle volkeren om op een pacifistische wijze tot een meer vredevolle wereld te komen.

Het Veto-artikel suggereert echter dat het KVHV uit louter egoïsme voor een meer rechtvaardige verdeling van de welvaart is. Dit is onzin voor wie het pamflet integraal en zonder vooroordelen heeft gelezen. Ik kan enkel vermoeden dat Veto geprikkeld is door de volgende zin uit het pamflet: "Het is dan ook bijzonder droevig om in ons eigen Leuven het sociaal engagement bij de studenten verdwenen te zien, het was ooit anders. Hoe belachelijk loopt men te betogen tegen minime prijsverhogingen van het inschrijvingsgeld of in de Alma-restaurants. Eigen belang eerst!" Wie het schoentje past...

Piet De Zaeger

Drieluik rond leven en dood

De dood in de marge van het leven

Op 8 oktober, 12 november en 10 december organiseert het Studiecentrum Mens, Maatschappij en Marginaliteit, in samenwerking met de vzw Gayomard, een studiedaagse rond leven en dood. Een unieke ontmoeting van voraanstaande sprekers rond een thema dat ons hele menszijn beheerst.

Het studiecentrum Mens, Maatschappij en Marginaliteit is verbonden aan de afdeling Strafrecht, Strafvordering en Kriminologie van de Fakulteit Rechtsgeleerdheid van de KU Leuven. Hun aandacht gaat vooral uit naar de mens in de mate dat hij afwijkt van de maatschappelijk gestelde norm en de daarmee gepaard gaande marginalisering. Het besprekbaar maken van dergelijke

gemarginaliseerde individuen, groepen en thema's geldt hierbij steeds als doel. Binnen dat kader situeert zich ook dit drieluik rond leven en dood dat het doorbreken van het taboe rond de dood als uitgangspunt stelt. Dit leidmotief ligt vervat in een citaat uit de Mahabharata: "Mens wat is het grootste wonder? Dat de dood elke dag toeslaat en dat wij leserv alsof we onsterfelijk zijn, dat is het

grootste wonder."

De eerste studiedag draagt de veelzeggende titel: 'Mensen doden mensen' en handelt zowel over genocide als over homicide. De verwelkoming gebeurt door Steven De Batselier, hoogleraar kriminologie, verbonden aan het studiecentrum en bekend voortrekker van de anti-psychiatrische beweging in ons land. Karel Ringoet modereert de eerste dag. Als neuropsychiater en arts in ontwikkelingslanden kwam hij met het Rode Kruis en de NGO Ninafri regelmatig in kontakt met volkeren die slachtoffer zijn van genocide, onder andere in Zaire, Bangladesh, Mali, Boerkin Fasso en Niger. Volgens Ringoet moet de studiedag een wetenschappelijke zoektocht worden naar een mogelijk antwoord op de vraag: 'waarom macht irrationeel is'.

Fenomenaal

Doorheen de evolutie is de mensheid over steeds meer technologische mogelijkheden gaan beschikken, ook op het vlak van de bewapening. Onze samenleving probeert een steeds hoger peil van 'beschaving' te bereiken en toch wordt de mens, zowel het individu als de groep, steeds wreder tegenover de medemens. Een mogelijk antwoord ziet de neuropsychiater in de ontwikkeling van onze hersenen. Een overwicht van de irrationele overlevingsstrategieën, te situeren in de herenstam, op de vermogens tot premeditatie en symbolisering, kan aan de grondslag liggen van deze kontradiktie. De laatstvermelde vermogens bevinden zich namelijk in de zone van de grijze hersenen, die slechts de laatste dertig à veertigduizend jaar tot volle ontwikkeling kwamen. Het lijkt er dan ook op alsof de mens de strijd aan het verliezen is. Er wordt echter niet enkel naar biomedische verklaringen gezocht. Ook sociologische en politieke aspecten van het fenomeen komen ter sprake.

Straf

Erik Suy, hoogleraar internationaal recht en gewezen adjunct-sekretaris-generaal van de Verenigde Naties, opent de dag met het in kaart brengen van de volkerenmoorden in heel de wereld. Na hem komen een viertal getuigen aan het woord. Derwich M. Ferho en Pervine Jamil van het Koerdisch Instituut in Brussel zullen vertellen over de onderdrukking van de Koerden. Gerard Del Marmal en Ahdoulahi Attayoub ge-

ven hun ervaring weer over de genocide van de Toearegs. Volgens Karel Ringoet werd om polemiek te vermijden en de wetenschappelijke zoektocht 'sereen' te laten verlopen, bewust vermeden konkrete getuigenissen te geven van volkeren die momenteel 'hot news' zijn, zoals bijvoorbeeld de moslims in eks-Joegoslavië. Na de middagpauze is het woord aan de bekende strafpleiter Jef Vermassen en aan Achiel Neys, hoofdtaalmoezenier van de gevangenis van Leuven Centraal. Beiden zullen putten uit hun eigen ervaringen met moorden. Jef Vermassen zal het vooral hebben over de weg langs het Hof van Assisen naar een mogelijke veroordeling. Uiteraard zal 'de man van de tien vrijspraken' ook dit fenomeen, dat hem zijn reputatie bezorgde, behandelen. In hoeverre is een vrijgesproken moordenaar ook echt bevrijd?

Achiel Neys neemt de draad verder op. Welke ervaringen beleeft een moordenaar, eens na zijn veroordeling, binnen de muren van de gevangenis? Als laatste spreker komt auteur Steven De Broey aan de beurt. De Broey, die zijn bekendheid vooral dankt aan zijn reisverhalen, komt vertellen over zijn ervaringen als vrijwillig bezoeker van veroordeelde moordenaars. Wat de getuigenissen van deze verteller zo uniek maakt is hun spontaniteit en ideologische ongekleurdheid. Als volslagen leek op het vlak van strafrecht en penologische wetenschappen benadert hij de gevangene als mens.

Lijn

Het drieluik rond leven en dood wordt georganiseerd in samenwerking met de vzw Gayomard, een opleidingscentrum voor Prenatale Psycho-dynamiek en Stervensbegeleiding. Deze vzw verzorgt trainingen voor sociale verpleegsters en vroedvrouwen. Uitgangspunt hiervoor vormt het idee dat sterven en geboren worden twee verwisselbare punten zijn op een zelfde lijn. Drie medewerkers van dit opleidingscentrum komen op de andere studiedagen ook nog aan het woord, met name Jaap C. van der Wal, Edel Maex en Mieke Knaepkens.

Bart Kaesemans

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
☎ 016/22.04.66

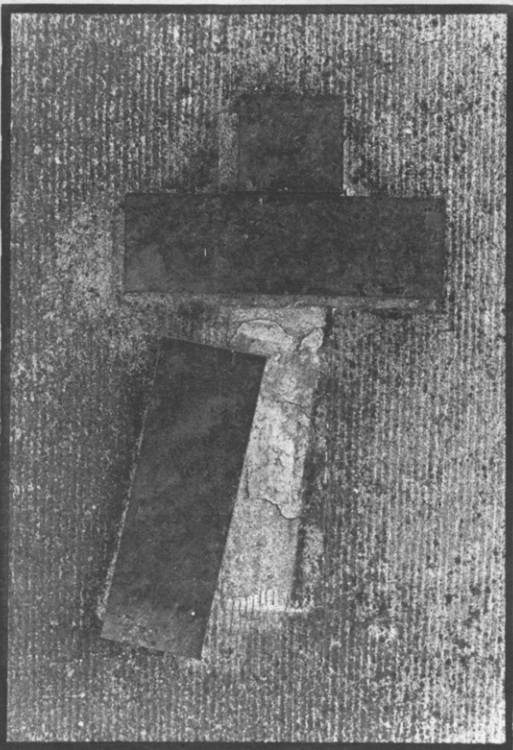
Kolofon

Jaargang 20
nr. 3
4 oktober 1993

Ver. uitg. Karen De Pooter,
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven

Hoofdredaktie: Kris Jacobs
Redaktiesekretaris: Karen De Pooter
Redaktie: Karel De Weerd, Serge Franchoo, Jeroen Overstijns, Zteven Van Galze
Doka: Els Castelein, Karel De Weerd, Dieter Telemans
Tekening: Nix
Layout en vormgeving: Els Cornelis, Pieter Degryse, Filip De Keukeleere, Karen De Pooter, Karel De Weerd, Kris P.P. Jacobs, Jeroen Overstijns, Hans Vandenabeele, Zteven Van Galze
Medewerkers: Chris Ceustermans, Tom Dams, Filip De Keukeleere, Bart Kaeseman, Bart Pinxten, Philippe Van Linthout, Bart Vanthomme
Eindredaktie: Els Cornelis en Karel De Weerd

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij Nevada Brussel
Oplage 9000 eksemplaren
ISSN-nummer 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Agenda en Ad Valvas ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 uur op het redaktieadres bezorgen
Redaktievergadering iedere vrijdagmiddag om 15.00u

(foto Karel De Weerd)

KU Leuven haalt banden met Alumni nauwer aan

De restitutieplicht van ieder oud-student

De Alumnidag zoals die er dit jaar uitziet, heeft nog een aantal andere bedoelingen dan het loutere 'vriendenfeest'. De KU Leuven ziet in de alumniverenigingen duidelijk meer dan een klubje feestvierders. "De alumnivereniging mag zich niet gedragen als een oud-studentenbond die eens per jaar naar Leuven afgezakt komt, om er de vrienden weer te zien en zich nog eens onder te dompelen in de universitaire sfeer", zo schreef Alumni Lovanienses in 1986.

Het organiseren van de vijfjaarlijkse alumnidagen past perfect in het 'mediaplanning' waarmee de KU Leuven in 1988 begon. De bedoeling was louter bedrijfs-economisch: de KU Leuven moest haar externe contacten beter onderhouden en op die manier een groter prestige verwerven. De KU Leuven heeft hier natuurlijk nooit openlijk voor gekozen, maar als men het beleid van de laatste vijf jaar bekijkt, zijn daar wel genoeg tekenen voor: er wordt een nieuw tweeweekelijks tijdschrift Campuskrant opgericht (1990), er komt een KU Leuven-shop en een logische stap — de alumnivereniging wordt verstevigd.

Attent

Dat de KU Leuven het wel degelijk meende, werd duidelijk toen er in oktober 1986 besloten werd om de voorzitter van Alumni Lovanienses, René Brams, op te nemen in het hoogste bestuursorgaan van de KU Leuven, de Raad van Beheer. Dit is des te merkwaardiger toen vice-rector André Deruyttere daar al, als bestuurslid van Alumni Lovanienses, de belangen van de oud-studenten verdedigde. Voor de studenten was de benoeming een doorn in het oog: op het nivo van de Raad van Bestuur is studenteninspraak nooit getolereerd geweest.

Een tweede stap in het verstevigen van de alumnivereniging was het aannemen van de fakultaire alumniverenigingen om zich aan te sluiten bij de overkoepeling Alumni Lovanienses en een geïntegreerde ledenwerving te doen. Al in 1980 worden de alumniverenigingen daar in een verslag op attent gemaakt: "Het doel van deze geïntegreerde ledenwerving is de Alumni Lovanienses vzw tot een sterke federatie te maken van de oud-studenten van de KU Leuven." Met succes, want twee jaar later hadden al negen kringen zich aangesloten bij de overkoepeling.

Team

In 1990 doet Alumni Lovanienses nog een ultieme oproep aan de nog vier overgebleven alumniverenigingen. De Vlaamse Leuvense Romanistenvereniging (VLR) was één van hen. Mevrouw De Wever, sekretaris van de VLR: "Oms werd toen — om het een beetje kru te stellen — 'het mes op de keel gezet'. Er werd ons gevraagd om honderd frank per lid af te staan aan de koepel, wat we dan weer moesten doorrekenen in het lidgeld. Aan de andere kant vreesden we dat, indien we niet zouden toetreden, ons allerlei faciliteiten ontzegd zouden worden. We hebben dan de knoop doorgehakt en zijn toegetreden. Uiteindelijk denk ik wel dat we tevreden kunnen zijn over het gekombineerd lidmaatschap."

In januari 1993 — het tijdschrift Alumni Leuven was toen al lang opgeslorpt door Akademische Tijdingen — kreeg Alumni Lovanienses nog een laatste 'opsmukbeurt'. Voortaan krijgen alle leden acht maal per jaar de Campuskrant opgestuurd

waar elke maand een 'alumnibijlage' in verschijnt, en twee maal per jaar Akademische Tijdingen. De alumnibijlage, die samen met de Campuskrant verspreid wordt op 42.000 exemplaren, is een mengeling van koepelnieuws, kringnieuws, losse artikels, permanente vorming en personalia. Daarnaast staan er heel erg gerichte artikels, in de aard van "Is studeren fiscaal aftrekbaar", waarin men een aantal truukjes van de hand doet om studiekosten in te brengen in de beroepskosten.

Merkwaardig genoeg wordt het 'utilitaire' karakter van de alumnivereniging in die eerste Alumni-Campuskrant openlijk benadrukt. Rektor Dillemans en alumnivoorzitter Guido Naets schrijven als promotie voor de Kern Brussel Alumni Lovanienses (KBAL) onomwonden: "De nieuwe Leuvense generatie die vrij zakelijk en utilitair denkt en op efficiëntie is gesteld, voelt feilloos aan waar het gemeenschappelijk belang van een florense KBAL ligt. Contacten opbouwen, networking, lobbying, teamworking. Kortom, de nieuwe za-

kelijkheid, zowel in ons denken over de alumnivereniging zelf als in onze verhouding met de unief."

Dat lijkt bij bepaalde alumniverenigingen ook expliciet de bedoeling te zijn. Zo organiseert de jongerenafdeling van Ekomika-senioren een aantal keer per jaar (dure) feestjes waar de vriendenband behouden echt niet het enige doel is. "Vorige week ben ik naar zo'n avond gegaan omdat er werd gezegd dat dit de ideale manier is om contacten te leggen. En die contacten heb je tegenwoordig gewoon nodig als je het bedrijfsleven wil binnenkruisen. Het is puur lobbying en networking", aldus een oud-ekonomiestudent.

Fons

De dienstverlening van de unief aan de alumni is aan de andere kant wel goed uitgebouwd. Permanente vorming schijnt goed te werken, de alumni krijgen toegang tot het Universitair Sportcentrum, tot de universiteitsbibliotheek en de faculty club. Er werden in het verleden echter ook dure reizen aangeboden en de alumnivereniging kwam af en toe in het mondaine leven van dineetjes en 'avonden in de kasino' terecht.

In het tijdschrift Alumni Leuven zijn bij de ledenwerving de zinnen "do ut des" en "voor wat hoort wat" niet ver uit de lucht. De KU Leuven verwacht van haar alumnileden op de een of de andere manier steun. Zo schreef Herman Torfs, beheerder van Alumni Lovanienses en op het rek-

toraat verantwoordelijk voor Pers en Voorlichting, in 1986: "Op zijn eigen meeslepende, haast gepassioneerde manier steekt rektor Dillemans de hand uit naar de alumnivereniging van zijn universiteit. Ondubbelzinnig wordt er op een verkeerde in twee richtingen gespeeld: wat kan de universiteit vandaag voor haar alumni doen en wat mag de universiteit gedurende van haar alumni verwachten?"

In eerste instantie lijkt de universiteit de alumnivereniging te willen gebruiken als hefboom voor een betere uitstraling. In een interview met Alumni Leuven zei oud-voorzitter René Brams ooit: "De faam van de universiteit wordt in de eerste plaats gemaakt door de kwaliteit van haar oud-studenten". In een soort van peptalk, eigen aan Alumni Leuven, wordt er voorts voortdurend benadrukt dat de oud-studenten een zekere fierheid aan de dag moeten leggen ten aanzien van hun universiteit.

In een interview met Roger Dillemans benadrukt de rektor nog twee andere facetten van de verankering van de unief met de alumnistudenten: "De actuele gebondenheid moet een dubbele steun van de alumni voor hun Alma Mater tot gevolg hebben. Vooreerst een morele steun, maar daarnaast een even noodzakelijke economische steun. Deze steun vloeit voort uit de restitutie-gedachte voor de diensten die de universiteit aan de studenten leverde."

Het is die economische steun waarvoor in een aantal wervingen expliciet wordt gevraagd. Titels als "Solidariteit van de alumni voor hun Alma Mater!", "Inspeel op onze tijd: De alumni steken een handje toe!" en "Het rekeningnummer om uw solidariteit met de KU Leuven hard te maken" spreken boekdelen.

"Naar het voorbeeld van de grote buitenlandse universiteiten" worden er dan in 1987 twee fondsen opge-

richt, een alumnifonds voor onderzoek en een alumnifonds voor Aanvullende Studiefinanciering, dat wil bijspijzen waar het huidige studie-beurzenstelsel faalt. Tegelijkertijd werd een campagne gevoerd naar de bedrijven om via een bedrijfslidmaatschap van de Alumni Lovanienses "de contactmogelijkheden tussen het bedrijfsleven en de universiteit" aan te halen.

Mecenaat

Een emotioneel artikel van René Brams in januari 1988 in Alumni Leuven laat vermoeden dat de fondsenwerving een mislukking geworden was: "Bij de oprichting hadden wij de grote hoop dat deze fondsen een belangrijke respons zouden gekend hebben vanwege onze alumni. Het resultaat is helaas niet zo schitterend en zou zelfs teleurstellend kunnen genoemd worden." De resultaten lagen duidelijk buiten alle verwachtingen, maar ze geven toch ook aan waar de nood aan "solidariteit" volgens de alumni het hoogst was: "Voor het alumnifonds voor onderzoek hebben wij 163.571 frank ontvangen, voor het Fonds voor Aanvullende Studiefinanciering 55.751 frank". Sinds die oproep was er van "Solidariteit voor onze Alma Mater" in het tijdschrift Alumni Leuven niets meer te merken.

Tot slot kan ook op de Alumnidag van 9 oktober aanstaande de restitutieplicht aan de unief niet verkeerd begrepen worden. Zo is er een stand aanwezig van het omstreden Mecenaat Pro KU Leuven waar de alumni via een aandelenstelsel een studentenkamer kunnen 'reserveren'.

Karen De Poeter
Steven Van Garste
De Alumnidag gaat door op zaterdag 9 oktober. Pas afgestudeerden mogen gratis. De rest betaalt 300 frank. Een uitgebreid programma van de Alumnidag is via de gekijkte kanalen beschikbaar.

Sport

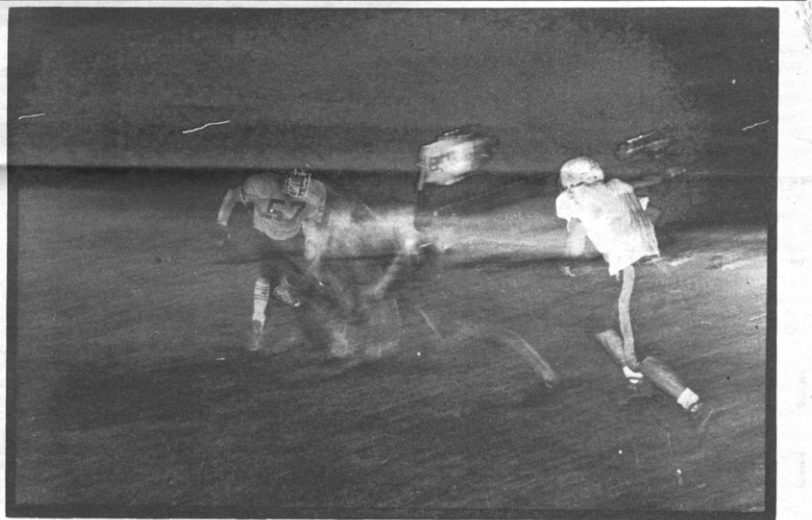
vervolg van pag. 1

heeft natuurlijk zijn eigen tradities in de sport: in België staat het voetbal heel sterk. Dat is zo gegroeid en het is erg moeilijk om daar tegen op te boksen. Tegenwoordig krijgen een heleboel sporten meer kansen: skiën, bergbeklimmen, iedereen heeft het tegenwoordig wel eens gedaan. De keerzijde hiervan is dat er ook veel concurrentie is. Het werkt in een cirkel: men heeft een klein publiek, krijgt dus weinig media-aandacht en weinig publiciteit, en zo blijft men ter plaatse.

Veto: Er is wel een Belgische American football-kompetitie. Slaagt men erin die — met het beperkt aantal middelen en aantal ploegen — goed te laten draaien?

Nuyten: «Er zijn in België dertien ploegen, waarvan acht in de hogere en vijf in de lagere afdeling. Zo kunnen we zeven matches per seizoen spelen en dat is meer dan genoeg in deze sport. Alle ploegen zijn natuurlijk amateuristisch georganiseerd. Er is totaal geen geld, er zijn geen sponsors. Dat maakt het moeilijk.»

«Voor elke match zijn bijvoorbeeld vijf scheidsrechters nodig. Het gaat hier meestal om Amerikanen, aangezien zij een Amerikaanse scheidsrechters-licentie nodig hebben. Dit zijn dan mensen van de Shape bijvoorbeeld, of van Amerikaanse bedrijven in België, die daarvoor betaald moeten worden. We trachten dat wel op te vangen. De competitie is zo opgevat dat elke week één ploeg alle wedstrijden op haar terrein organiseert. Zo hebben we maar vijf scheidsrechters per drie matches nodig. De uitrusting is ook heel duur. In de Europese competitie moeten wij opboksen tegen semi-professionele ploegen uit Nederland en Frankrijk wiens volledige uit-

Ad Football rusting door een sponsor betaald wordt.»

«Zeven jaar geleden is het nationaal kampioenschap begonnen. Dat werd de eerste drie jaar gedomineerd door de Raiders van Brussel. Dan zijn de Leuven Lions opgekomen als typische underdog: ze kwamen telkens in de finale, maar verloren altijd. In 1991 hebben we dan toch de Bowl (het bekerkampioenschap) dat tot dan in het naseizoen werd gespeeld) gewonnen en het jaar daarop werden we landskampioen. Op Europees gebied staan we echter nergens, daar is er echt een klasseverschil.»

Veto: De Leuven Lions kunnen hun trainingen en wedstrijden organiseren op het sportkot. Is er een goede samenwerking met het ILO?

Nuyten: «Zeker en vast, dat mag wel eens benadrukt worden. Vorig jaar wilde het sportkot stoppen met de medewerking omdat het nogal slabakte. Er waren problemen in het bestuur. Het is ook moeilijk: wij zijn zelf spelers en tegelijkertijd onder andere sekretaris van de ploeg. Die combinatie is zeker niet gemakkelijk. Wij hebben met een paar mensen het bestuur dus overgenomen en hebben nu een goede overeenkomst met het sportkot.»

Veto: Wie voelt zich nu zo aangetrokken tot deze sport? Mensen die uit andere sporten als voetbal en rugby komen?

Nuyten: «Met betrekking tot deze vraag was ik nogal kwaad op VIM (die een reportage over American football uitgezonden heeft, nvd). Daar werd die vraag minder subtiel gesteld, zo van: "is dat nu niet allemaal krauul dat daaraan meedoet?"»

«Het is moeilijk daarover iets te zeggen zonder dat het verkeerd begrepen wordt. Je mag natuurlijk niet bang zijn voor pijn, voor blauwe plekken of hard contact. Vaak zijn de spelers

(foto Karel De Weerd)

dan ook geïnteresseerd in kracht-sporten, meer dan in uithoudings-sporten. Maar we hebben even goed spelers die aan triatlon doen, en iemand die uit de motorsport komt. Maar de sport heeft veel aspecten: soms is er snelheid nodig, soms kracht of techniek, daardoor kan ze ook verschillende soorten sportlui aantrekken.»

Karen De Poeter
Bart Vanthommen

SPORTHAPPENING

Woensdag 6 oktober 1993 op het Universitair Sportcentrum

Alpinisme: op de lichtmasten en op de klimmuur nabij de piste. Doorlopende initiatie vanaf 14 u. • American football: op het sportveld naast Sphorthal De Nayer. Initiatie vanaf 14 u. • Karabijn- en pistoolschieten: aan de schietstand (Sphorthal De Nayer). Doorlopende initiatie vanaf 14 u. • Roeien: aan het boothuis te Wilsede. Vertrek aan de inkomhal Sphorthal De Nayer om 13.45 u. • Mountainbike: tocht in het bos. Vanaf 14 u tot 16 u en van 16 u tot 18 u. • Rock 'n roll: in de kleine turnzaal (Gymnasium). Initiatie van 16 u tot 18 u. • Schermen: in de spiegelzaal (Sphorthal De Nayer). Initiatie van 14 u tot 15.15 u en van 15.45 u tot 17 u. • Surfen: Op de Plas te Rotselaar. Vertrek aan de inkomhal van Sphorthal De Nayer om 13.45 u. • Trampoline: in de grote zaal van het Gymnasium. Initiatie van 14 u tot 15 u. • Gymnastiek en toestelturnen: in de turnzaal van Sphorthal De Nayer. Initiatie van 16 u tot 18 u. • Zelfverdediging: in de judozaal van Sphorthal De Nayer. Initiatie van 15 u tot 16 u. • Zwemmen: in het zwembad van het Universitair Sportcentrum. Vrijzwemmen van 15 u tot 18 u. Gratis zwemticket te verkrijgen aan de infostand in de inkomhal van Sphorthal De Nayer.

IMEXCOM
TECHNOLOGY LEUVEN
Your Computer Specialist van Leuven
De beste prijzen in town!
Burgemeesterstraat, 3 3000 - Leuven
Tel : 016-22.32.82 - Fax : 016-22.04.85

De dans verschriftelijkt Klapstuk brengt eigen publikaties

Op Klapstuk doen ze blijkbaar meer dan dansen alleen. Klapstuk start dit jaar met een heuse bibliotheek over dans. Tegelijkertijd werken ze het ambitieuze project uit om zelf een aantal publikaties uit te geven.

Interdisciplinariteit kan interessante dingen opleveren. Zo wordt op het openingsconcert van Klapstuk muziek van Schönberg gekonfronteerd met beelden van kineast Eric de Kuyper. Zo ook worden in de Klapstuk-publikaties de beweging en het woord over elkaar geschoven, met een vaak verrassend en gevarieerd resultaat. De vraag is wel in welke mate er hier sprake is van echte interdisciplinariteit. De talige inhoud die de hedendaagse dans aan het lichaam geeft en die van het geschreven woord, vragen allebei interpretatiewerk van de toeschouwer. Hedendaagse dans mag gelezen worden.

Klapstuk '93 legt het verband met vier publikaties onder de gemeenschappelijke noemer 'De dans verschriftelijkt'. Het uiteindelijke oogmerk is een dam op te werpen tegen de vluchtigheid van het medium hedendaagse dans: "Het dans-en-teaterklimaat kent verschillende opvattingen, stromingen, evoluties. Die laten sporen na, een geschiedenis wordt zichtbaar en die moet, zeker voor wat betreft een 'vluchtig' medium als dans, kunnen worden verschriftelijkt."

De centrale Klapstukpublicatie is het in boekvorm (lees 'duur uitgeverij brochure met kartonnen kaft') gegoten essay van Paul Valéry, Filosoof van de dans. Nu is het nog een afzonderlijke publicatie. In de volgend voorjaar te verschijnen reader (lees 'boek') rond hedendaagse dans zal het functioneren als hoofdtekst waar aan de andere artikelen zullen opgehangen worden. Naast het essay van Valéry komt er ook nog een interview

aan bod van Rudi Laermans en Pieter 't Jonck met de choreografen Vera Mantero en Meg Stuart en een libretto van Dennis O'Connor. Dieter Lesage tenslotte gaat dieper in op de avant-garde. Een gevarieerd aanbod dus. Op de laatste twee gaan we volgende week in. Deze week Valéry en Stuart & Mantero.

VALÉRY

Valéry's essay moet als historische tekst gelezen worden. Zijn woorden dateren van de eerste helft van deze eeuw. Een statement als "In het algemeen kiest de dans een regelmatige wijze van bewegen die min of meer eenvoudig is en zich vanzelf lijkt te handhaven" krijgt enkel in dit perspectief betekenis. Zijn uitgangspunt is dat dans, net als andere kunstvormen, ontstaan is vanuit een overdaad, een redundante van het lichaam: "Wij zien teveel dingen, wij horen teveel dingen waar we niets mee doen. (...) handelingen die op zichzelf nuttelos zijn voor het vitaal functioneren."

Kunst, net als wetenschap, wordt dan beschouwd als resultaat van een verlangen iets nuttigs te doen met het nutteloze. Deze opvatting gaat lijnrecht in tegen het karakter van nutteloosheid dat kunst vaak wordt aangereken. Ze is zeer spitsvondig, maar net iets te glad om te aanvaarden. Dit geldt trouwens voor heel de tekst, maar het neemt niet weg dat Valéry's betoog, door haar fundamenteel karakter, een waardevolle tekst is om een reader aan op te hangen.

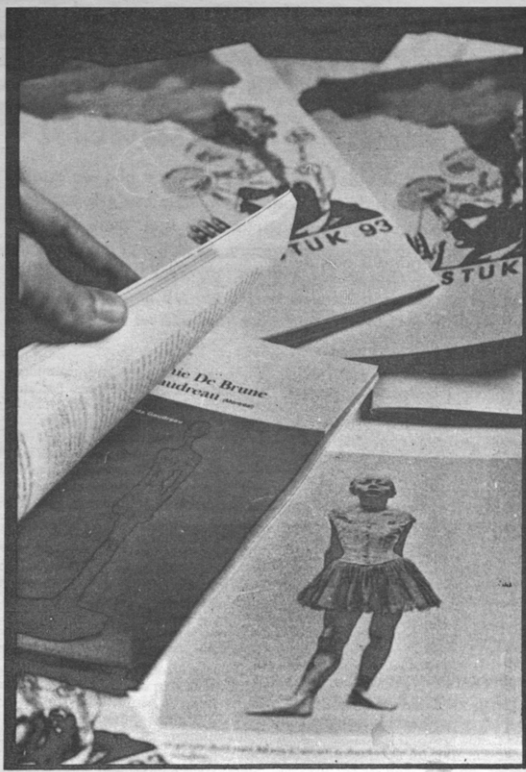
STUART & MANTERO

Kultuursocioloog Rudi Laermans en joernalist Pieter 't Jonck hanteren een interessant uitgangspunt voor hun gesprekken met de choreografen Vera Mantero en Meg Stuart. Afgaande op de belangstelling die zowel Stuart als Mantero leken te vertonen voor de denkwereld van de Franse kunstenaar-filosoof Marcel Duchamp, legden ze hen kunstfilosofische uitspraken van Duchamp voor. Dit om de traditionele vragen aan choreografen, waarvan ze overigens een hele lijst weergeven aan het einde van hun publicatie, te vermijden. Het boek is ingedeeld in een verslag van de gesprekken met Stuart, gevolgd door ontmoetingen met Mantero.

De antwoorden die zowel Stuart als Mantero gaven op de uitlatingen van Duchamp, zijn blijkbaar zeer beperkt gebleven. De notities bij Stuart geven sowieso de indruk dat de choreografe zeer moeilijk te interviewen was. Zelf zegt ze op een bepaald moment, zich naar de auteurs richtend: "Julie moeten nu maar uitleggen wat het allemaal juist betekent; jullie zijn daar ook veel beter in dan ik." Het is één van haar schaarse uitlatingen.

Het merendeel van de tekst over Meg Stuart bestaat dan ook uit beschouwingen van de auteur over het oeuvre van de Newyorkse choreografe. De manier waarop hij dat doet, wekt bewondering op. Hij schrijft met een grote stilistische en inhoudelijke klaarheid. De notities vertalen Stuarts beeldtaal naar haar thema's als de dood en het nihilisme. Voor danslieuhebbers die vertrouwd zijn met Stuarts Disfigure Study of No Longer Ready-made, mogen we dit bij verplichte literatuur onderbrengen.

Vera Mantero bleek minder afkerig van de interviewsituatie. Haar uitspraken zijn vaak eenvoudig en origineel verwoord: "Dat is wel heel vreemd, waarom zou die man kunst in het leven willen brengen als het leven toch zoveel interessanter is? Het lijkt wel alsof hij opzettelijk gif wil toedienen". "In mijn theateropleiding was ik de persoonskant van mezelf aan het trainen. In mijn dansopleiding

(foto Els Castelen)

was ik de lichamelijke kant van mezelf aan het trainen. Wat ik zou willen, is de persoonskant in dans trainen, zo'n voorstellingen maken."

De daartussen ingelaste commentaren van de schrijver zijn ongetwijfeld getuige van een interessante filosofie: "Het lichaam en zijn taal. De verwarfing die erover bestaat, komt voort uit het feit dat het lichaam misschien wel een betekenaar is, maar dan toch de meest open betekenaar

die denkbaar is. Welomschreven betekenissen glijden van het lichaam af als water." De auteur vergaloppert zich echter vaak in de abstraktie, wat door het karakter van Mantero's uitlatingen nog meer in de verf wordt gezet. De meerderheid van de tekst bestaat uit te abstracte filosofische denk- en danspistes die zeer gekonstrueerd overkomen.

Jeroen Overstijns

Wah-Wah begint aan tweede seizoen Rootsmuziek op viool, akkordeon en mondharmonika

Vorig jaar ontstond in Leuven de vzw Wah-Wah, die zich tot doel stelt de rootsmuziek onder de aandacht van het studentenpubliek te brengen. Dat resulteerde in een aantal workshops en optredens, onder andere van Terry Garland, Phillip Walker en The Whisky Priests. Wah-Wah heeft de zomervakantie overleefd en stelt vanaf oktober weer een ruim programma voor.

Wah-Wah's kursussen en workshops zijn niet zomaar een minder belangrijk aangehangsel van de muziekprogramma's. Met de organisatie ervan wil Wah-Wah het inzicht in de muzieksoorten die worden geprogrammeerd, bevorderen. Wah-Wah's kursuserwerking begint dit jaar te lopen vanaf de tweede helft van oktober.

Jokke Schreurs geeft op 20 oktober een lezing over de invloed van het ontstaan van de blues op het 'harmonisch denken', en vanaf 27 oktober geeft hij een reeks van vier lessen bluesgitaar. Later op het jaar zal Raf Timmermans een cursus country-bluesgitaar verzorgen.

In de cursussen van Wah-Wah, en

in de rootsmuziek in het algemeen, staat de gitaar meestal centraal. Op de openingsavond van dit seizoen, een minifestival dat 'Nacht van Wah-Wah' heet, op 5 oktober in de Lido, proberen de organisatoren echter zoveel mogelijk andere instrumenten centraal te stellen. Zo komen in drie verschillende optredens achtereenvolgens de viool, de mondharmonika en het akkordeon aan bod.

Vorig jaar organiseerde Wah-Wah vooral kleinere optredens in het zaaltje achter de 'Blauwe Kater' in de Naamsstraat. Dat zaaltje werd echter verkocht en wordt momenteel omgebouwd tot fuifzaal. Wah-Wah moet dus noodgedwongen zijn toevlucht nemen tot grotere zalen en grotere organisaties. Daarom wordt er voor de organisatie van de 'Nacht van Wah-Wah' samengewerkt met Germania, die eveneens mee werkt aan het optreden van jazz-pianist Paul Bley en bassist Gary Peacock, op 4 november in de Aula Pieter De Somer, in het kader van Belga Jazz.

Lam

De 'Nacht van Wah-Wah' wordt geopend door 'Your Local Heroes', Nederlanders die Amerikaanse folk-rock spelen met invloeden uit country, blues en rock 'n roll. Hollandse-Amerikaanse Pogues als het ware. De Local Heroes zijn voorlopig ook letterlijk nog lokale helden; hun verschijning in de Lido is hun eerste op een internationaal podium. Het wordt dan ook in elk geval spannend om te zien of het hen lukt om, slechts gewaagd met een viool en een handvol songs, een vreemd publiek te overtuigen. Your Local Heroes zijn in elk geval het grote vraagteken van de avond, maar zij zouden precies daar-

door wel eens kunnen uitgroeien tot de grote verrassing.

Na Your Local Heroes is het de beurt aan de Britse bluesband Paul Lamb & the King Snakes. Britse blues dus, een fenomeen waarvan het bestaan niet eens zoveel waarschijnlijker klinkt dan dat van leven op Mars. Dat Paul Lamb drie jaar na elkaar tot beste Britse harmonikaspeeler verkozen werd, dat de groep eveneens drie jaar na elkaar tot beste Britse bluesgroep uitgeroepen werd en dat hun cd in 1991 de titel 'beste Britse blues-cd' kreeg, hoeft dus op zich niets te betekenen. Maar ondanks het feit dat hun cd buiten Groot-Brittannië een stuk minder entoesiast onthaald werd dan op het thuisfront, hebben Paul Lamb & the King Snakes ook aan deze kant van het Kanaal al een stevige live-reputatie opgebouwd, met onder meer enkele recente goed onthaalde optredens op het Handzame Blues Festival en in Jette.

Rommel

Paul Lamb & the King Snakes brengen een set die vooral is opgebouwd rond Chicago-blues en West Coast-swing en rond het harmonikaspeel van Paul Lamb, gekruist met een dosis humor. Toch is het niet allemaal een lachertje voor Lamb en zijn kompanen. Grommend, kreunend en steunend spelen zij de blues zoals Monika Seles in betere tijden tennis, en dit met een opvallende virtuositeit. Niet alleen Lamb zelf is immers een harmonikavirtuoos, ook de overige King Snakes zijn stuk voor stuk uitstekende muzikanten. In de Lido zal moeten blijken of dit alles volstaat om de hen vooruitgesnelde reputatie eer aan te doen.

Na Paul Lamb & the King Snakes beklimt een absoluut onwaarschijnlijke combinatie het podium, een allegaartje van nationale stijlen. Louisiana Radio is een Nederlandse groep die cajun speelt, een Amerikaans genre dat in Louisiana beoefend werd door uit Canada ingeweken Franstaligen met wortels in Bretagne. Nederlanders in het Frans, dus, wat sinds Les Charmeurs niet

echt een nieuwigheid meer is, maar wat toch een niet alledaags versijnsel blijft. Bij Louisiana Radio levert dit teksten op als 'l'oui soif! Mon frigidaire est vide. Donnez-moi alimentation! Je suis seul. Je suis triste. Ma belle est partie'.

Echoput

Louisiana Radio speelt geen puristische cajun, maar mengt het genre met andere zuidelijke Amerikaanse genres, van zydeco over polka tot tex-mex. In enkele nummers steekt ook de blues de kop op, en zelfs invloed uit de popmuziek, van John Hiatt en Los Lobos, is merkbaar. Het akkordeon, dat de cajun zijn typische eigenheid geeft, zorgt ook op optredens van Louisiana Radio voor een ongemeen losse sfeer. Louisiana Radio speelt feestmuziek, soms wat rommelig, maar toch steeds onweerstaanbaar en uitermate dansbaar.

Wah-Wah stelt op de eerste 'Nacht van Wah-Wah' groepen voor die het vooral moeten hebben van hun live-optredens. Als ze erin slagen het geluid in de echoput die de Lido is onder controle te krijgen, is er weinig dat een feestelijke opening van Wah-Wah's tweede seizoen in de weg kan staan.

Tom Dams

Meer informatie over de 'Nacht van Wah-Wah', het optreden van Paul Bley en Gary Peacock en de cursussen, kan je krijgen op de nummers 016/20.34.68 en 016/23.02.22.

Honger

Op dinsdag 14.30 wordt in Brussel op het Schumanplein een afsluitings-akte georganiseerd van de Hongerstakking die Genoep op touw had gezet tegen de AspeVallei in de Pyreneeën. Ze protesteren daarmee tegen het Europees transportbeleid.

Info bij Genoep, Vlamingenstraat 116, 29.33.13

Paul Lamb & the King Snakes. Waaaah-waaaah-waaaah-waaaah-waaaah
4 Veto, Jaargang 20 nr. 3 dd. 4 oktober

Nieuwe infrastructuur voor cultuur

Cultureel Centrum

Leuven in nieuw jasje?

Het Cultureel Centrum Leuven is ongetwijfeld de sterkst uitgebouwde culturele instelling in deze stad. Met de Stadsschouwburg, de Minnepoort, de Romaanse Poort, de Vlaamse Leergangen en vanaf volgend jaar ook de kerk Onze-Lieve-Vrouw Ter Predikheren beschikt Leuven over een uitgebreide infrastructuur. Helemaal maakt men hier niet altijd optimaal gebruik van. Zoals vaak bij een overheidsinstelling die werkt met ambtenarenstatuten lijdt men onder bureaucratie en politieke inmenging. De recente wijzigingen die onlangs op een perskonferentie werden voorgesteld, lijken echter een stap in de goede richting.

Een belangrijke wijziging is zeker en vast de vzw-structuur waarin de sektor programma's vanaf dit jaar wordt ondergebracht. Voordien was de raad van bestuur hiervoor bevoegd. Die raad bestaat uit twaalf leden voorgedragen door de culturele raad en twaalf vertegenwoordigers aangeduid door de politieke fracties in de gemeenteraad. Men kan al vermoeden dat deze laatste niet altijd de meest competente mensen naar voren schuift, maar wel partijleden die vaak weinig kennis en interesse hebben voor cultuur. Het lijkt dan ook onmogelijk om op die manier een interessant programma samen te stellen. Daarenboven moest elke uitgave ook nog goedgekeurd worden door de inrichtende overheid, de stad Leuven dus.

In de stadsschouwburg is het belangrijkste probleem de zichtbaarheid. Wie geen goede, en dus dure plaats kan bemachtigen, ziet de helft van het podium niet. Ook het reservatiekantoor staat bekend als erg klantenvriendelijk. Een aantal aanpassingen zullen dat dit jaar trachten te verhelpen.

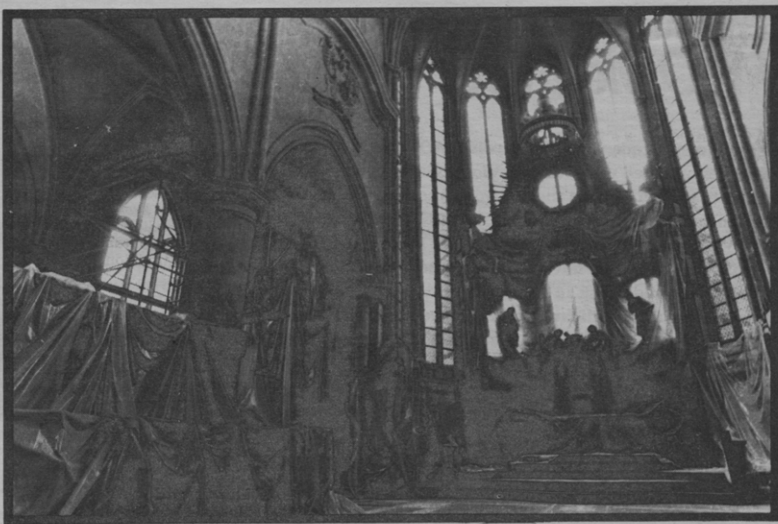
Enkele recente restauratiewerken beloven echter nieuwe perspectieven te openen. De herstellingen aan het voormalig Augustinensenklooster (aan de Romaanse Poort) naderen de eindfase. Naast bureau's, vergaderzalen, leslokalen en tentoonstellingsruimte is hier ook plaats voorzien voor een kleinere teaterzaal, iets waaraan het Cultureel Centrum tot hiertoe ontbrak. Dit biedt de mogelijkheid meer nieuwe groepen — die een auditorium als de Minnepoort nooit vol krijgen — uit te nodigen, of aan jonge mensen de kans te geven zelf iets op te bouwen.

Een ander interessant initiatief is de verbouwing van de kerk Onze-Lieve-Vrouw Ter Predikheren tot concert- en teaterruimte. Dit is een ideale manier om oude gebouwen van de sloop te redden en hen een nieuwe functie te geven, zoals bijvoorbeeld ook in Antwerpen gebeurt met oude pakhuizen. Anderzijds liet men op dit gebied ook mooie kansen liggen, zoals de oude technische school van Henri Van de Velde in de Rijsschoolstraat, die misschien wel meer mogelijkheden bood.

In tegenstelling tot bijvoorbeeld het Stuc dat enkel dans, theater, film en video programmeert, opteert het Cultureel Centrum voor een veel ruimer aanbod. Het Cultureel Centrum ziet zijn functie dan ook veel globaler. Het richt zich ten eerste tot alle leeftijdsgroepen en wil ook een meer algemene maatschappelijke vorming brengen. Bovendien wil het alle kunstvormen bij het Leuvense publiek brengen: dus ook tentoonstellingen, muziek, kabaret.

Lief

Dit riep een aantal interessante initiatieven in het leven waaraan Leuven zeker een behoefte voor bestond. Vanaf het begin was er veel aandacht voor jeugd- en schoolvoorstellingen, en dit met de bedoeling teater bekend te maken bij de Leuvense jeugd. Ook het

(foto Dieter Telemans)

stadsoppentateer, dat echter enkele jaren geleden afgevoerd werd, behoorde hiertoe. Vanaf 1986 startte men eveneens met een cursusprogramma, na een onderzoek naar leemten binnen het Leuvense cursusaanbod. Dit werd snel uitgebouwd en biedt al enkele jaren een afwisselend aanbod. In tegenstelling tot de cursussen van bijvoorbeeld het Stuc krijgt hier de theorie meer aandacht.

Gevangen

De heterogeniteit van de programma's roept anderzijds ook vragen op. In de eerste plaats blijft de huidige programmatiek toch vaak gevangen

zitten in de gevestigde namen die reeds op andere plaatsen hun succes bewezen hebben. De durf ontbreekt om echt een nieuwe weg in te slaan. Gaat men dan toch op zoek naar vernieuwing, dan gaan die kleine namen vaak verloren tussen de bekende voorstellingen. Zo lanceerde men in 1986 twee abonnementen, één voor 'vernieuwend toneel' en één voor 'gevestigd toneel'. Dat eerste abonnement kende echter slechts een matig succes en werd dan ook afgevoerd.

Deze willige programmatiek heeft bovendien voor gevolg dat men geen duidelijke uitstraling kreëert en het publiek niet goed weet waar het aan toe is. Men verwerft ook geen vast

publiek, hetgeen juist belangrijk is wanneer men minder voor de hand liggende dingen wil introduceren.

Met de nieuwe infrastructuur en de omschakeling naar een vzw kan men echter een nieuwe richting inslaan, waarbij men in de verschillende zalen gericht kan programmeren. Dat zal het publiek eveneens een duidelijker overzicht bieden en de keuze uit het aanbod vereenvoudigen.

Karen De Pooter

Het nieuwe seizoen van het Cultureel Centrum werd officieel geopend op 16 september. Alle informatie in verband met het programma kan men bekomen op het onthaal in de Romaanse Poort.

Pluskategorie

De nieuwe vzw-structuur heeft als gevolg dat de programmatiek nu autonoom kan gebeuren. De medewerkers blijven echter stads personeel en de infrastructuur blijft eigendom van de stad.

Een tweede nieuw element betreft de verhoogde subsidie. Toen het Cultureel Centrum twaalf jaar geleden zijn werking begon, werd het onder de laagste subsidiekategorie gebracht. Vanaf dit jaar wordt het centrum opgenomen in de hoogste categorie. Die verhoogde subsidie kwam er doorheen de jaren met de restauratie en ingebruikname van nieuwe gebouwen en de daarmee samenhangende steeds ruimere programmatiek. Naast de gebouwen in Leuven bezit het Cultureel Centrum namelijk ook nog infrastructuur in Heverlee en in Wijgmaal, respectievelijk het Celestijnen- en het ontmoetings- en sportcentrum Ymeria. In die twee centra ligt de nadruk wel meer op maatschappelijke en culturele vorming, dan op een echte culturele programmering. Zo is in Ymeria ook plaats voorzien voor 'kind en gezin' en voor een wijkbibliotheek.

Nochtans is de bestaande Leuvense infrastructuur verre van ideaal. De Minnepoort is een ruime, maar hoogst ongezagelijke zaal die eveneens technisch achterhaald is. De hoge technische eisen die nieuwe groepen vaak stellen, maken deze zaal dan ook voor veel voorstellingen onge-

Pierrot Lunaire op de opening van Klapstuk

De klarinet uit het onderbewustzijn

Dinsdagavond opent het Klapstuk-festival met een uitvoering door het Prometheus ensemble van twee Schönberg composities. Het kernstuk van de avond vormt ongetwijfeld de opvoering van het beruchte Pierrot Lunaire (1912). Deze op sprekegang drijvende tocht door het inferno van het onderbewustzijn, wordt nu vertolkt in dialoog met een film uit een Shafy-workshop.

Arnold Schönberg legde de grondslagen van de moderne muziek in Wenen, in een periode dat het oeroude Habsburgse rijk letterlijk zijn laatste dagen beleefde. De elite leek de uitwendige toelgang van deze supermacht te compenseren met een nooit geziene obsessie voor de voorheen verborgen en niet erkende aspecten van de menselijke geest. Keizerin Elizabeth vond de narcistische hysteric uit, nog voor Freud de term te Wenen introduceerde. Kronprins Rudolf wijdde zich in Mayerling aan de dubbelzelfmoord met één van zijn minnaressen. Ook bij Schiele, Schnitzler, Klimt en Gustav Mahler waren seks en dood familie van elkaar.

Het spreekgezag van men beschouwen als een vokale weergave van de impulsen uit het onderbewustzijn. Het gaat hier niet om een zingende spreekwijze. Er bestaat wel een vastgelegd ritme en een duidelijke toonhoogte, die men echter meteen verlaat door het dalen of stijgen, wat in partituur niet nauwkeurig wordt omschreven. Dat dit bij de luisteraar niet echt een gevoel van stabiliteit oproept, is duidelijk. De vokalist lijkt daarbij erg kwetsbaar en soms (schijnbaar) ontoerekeningsvatbaar voor wat hij brengt. De sfeer is kortsgis en zorgt voor een apart soort intensiteit, die zowel aan Diamanda Galas als aan de schetsen van Schiele herinnert.

Wachten

De vooroorlogse jaren bleken tevens de hoogtij van het kabaret en de luchthartige kitsch. Hier had Schönberg als sporadisch kabarettaloonist (Brettl-Lieder) meer dan alleen maar voelinge mee. De 'maanzieke' Pierrot Lunaire heeft bij momenten meer weg van een op hol geslagen Moulin Rouge, dan van een stuk klasesieke muziek. Het feit dat de komponist een grote voorliefde heeft voor de

klarinet en hij de instrumenten in kleine en ongewone combinaties laat samenspeelen, is daaraan zeker niet vreemd. Voeg daarbij de atonale harmonieën en 'onbestaande akkoorden' en de luisteraar weet al iets beter wat hem te wachten staat.

Blik

Dinsdagavond wordt er samen met deze muziek een film van een aantal jonge kineasten onder leiding van Eric De Kuyper vertoond. Eigenlijk gaat het om ééntwintig scènes, één voor elk van de dromerige gedichten van Albert Giraud, waaruit de tekst van de spreekzang bestaat. De scènes zijn geen uitbeelding van de gedichten, maar eerder statische portretten, die het innerlijke leven van de mens duidelijker weergeven dan de uiterlijke verschijning. Ze blijven even open voor de fantasie als de gedichten zelf. Slechts enkele basisgegevens van de gedichten worden door het beeld overgenomen: nacht, schaduw, introspectie, lust, repetitiviteit en enkele eenvoudige handelingen. De filmmakers lieten zich immers eerder door de muzikale sfeer inspireren.

Vrij

Vooraf de inwendige rust van de film, in contrast met de spiraal van de emoties in de muziek en tekst, fascinerend. De kijker/luisteraar lijkt op hetzelfde moment de totaal verschillende werelden van het binnenste en het buitenste van een persoon te vinden. Zoals de scène met de jonge vrouw die traag de haren wast in een groezelige kamer en daarbij de zeer gedreven muziek met de spreekzang als haar inwendige stem. Om dirigent Etienne Siebens voldoende vrijheid te geven bij zijn interpretatie zal de film hier en daar eventueel aangepast worden op het vlak van de snelheid.

Chris Ceustermans

Prometheus Ensemble en Etienne Siebens (dirigent) brengen Serenade (after Petrarca) en Pierrot Lunaire (opus 21), met de film Pierrot Lunaire uit het Shafy-workshop. Dinsdag 5 oktober, in Aula Pieter de Somer om 20 u, org: Klapstuk.

Kringraad, de geleding van Loko, die zich met de onderwijsproblematiek bezig houdt, zoekt:

1) één vertegenwoordiger van de Akademische Raad voor het Akademisch Vormen van de KU Leuven. De kandidaat moet een student opleiding. De kandidaten moeten studenten zijn uit de kandidaturen (schriftelijk wetenschappen, eksakte of biomedische wetenschappen. Ervaring deze functies ingediend voor de Onderwijsraad van de KU Leuven. De kandidaten moeten studenten zijn werking van Kringraad te ver- 2) drie vertegenwoordigers met aggregatie is gewenst. worden ten laatste op de woensdag 6 oktober 1993 zeker. Zij zullen moeten instaan voor de administratieve en praktische ondersteuning van de AV en worden verondersteld ook inhoudelijk denkwerk te verrichten. De vrijgestelden worden halftijds betaald. Meer informatie over deze functies kan je steeds krijgen op het kantoor van de Kringraad in de 's Meiersdijdaat moet een student opleiding. De kandidaten moeten studenten zijn uit de kandidaturen (schriftelijk wetenschappen, eksakte of biomedische wetenschappen. Ervaring deze functies ingediend voor de Onderwijsraad van de KU Leuven. De kandidaten moeten studenten zijn werking van Kringraad te ver- 3) twee vertegenwoordigers met aggregatie is gewenst. worden ten laatste op de woensdag 6 oktober 1993 zeker. Zij zullen moeten instaan voor de administratieve en praktische ondersteuning van de AV en worden verondersteld ook inhoudelijk denkwerk te verrichten. De vrijgestelden worden halftijds betaald. Meer informatie over deze functies kan je steeds krijgen op het kantoor van de Kringraad in de 's Meiersdijdaat moet een student opleiding. De kandidaten moeten studenten zijn uit de kandidaturen (schriftelijk wetenschappen, eksakte of biomedische wetenschappen. Ervaring deze functies ingediend voor de Onderwijsraad van de KU Leuven. De kandidaten moeten studenten zijn werking van Kringraad te ver-

Werrrrk

delijk denkwerk te verrichten. De vrijgestelden worden halftijds betaald. Meer informatie over deze functies kan je steeds krijgen op het kantoor van de Kringraad in de 's Meiersdijdaat moet een student opleiding. De kandidaten moeten studenten zijn uit de kandidaturen (schriftelijk wetenschappen, eksakte of biomedische wetenschappen. Ervaring deze functies ingediend voor de Onderwijsraad van de KU Leuven. De kandidaten moeten studenten zijn werking van Kringraad te ver-

advertentie

Nummer 2 is uit.

Coming to selected krantenwinkels, videotheken en bloekopen near you. En dat om de twee weken!

Info Teek! 016 22 79 56

advertentie

Te koop: de goedkoopste

FILMPOSTERS

Filmbank

3e verdieping Super City One - Bondgenotenlaan 145 - Tel 016 23 38 17

"De slachting heeft lang genoeg geduurd" NFWO pleit voor toegangsproef

De Contactgroep Academisch Onderwijs (CAO) van het NFWO groepeerd deskundigen uit kwasi alle Vlaamse universiteiten die 'ex officio' te maken hebben met tal van vraagstukken inzake studeren en doceren aan de universiteit. Zij publiceerden onlangs het werk 'Van secundair naar hoger onderwijs - Is er een einde aan die jaarlijkse hecatombe?', dat een systematische inventarisatie van twintig jaar onderzoek in deze materie wil omvatten. Het bevat een diepgaande doorlichting van zowel secundair als hoger onderwijs en suggereert een kwasi verplichte toegangsproef als ultieme redding.

In 1973 werd de massale input van eerstejaars in het hoger onderwijs en de daarmee gepaard gaande mislukkingen als een budgetair probleem omschreven. De regering installeerde dan ook een gemengde studietoelating commissie universiteit-sekundair onderwijs met als opdracht een voorstel uit te werken over nieuwe toegangsvoorwaarden tot de universiteit. Het was toenderdijf de bedoeling de bekomen maatregelen in het academiejaar '75-'76 toe te passen. Deze toegangsproef zag echter nooit het licht, door weerstand allerhande, niet in het minst uit de studentenwereld.

Klemtoon

De CAO acht deze problematiek heden ten dage nog steeds even belangrijk, aangezien er nog steeds een meerderheid (57%) van de eerstejaars aan de universiteiten mislukt. Zij beperkt zich niet tot een oplossing zoeken in één of andere toelatingsproef, maar trekt de problematiek open naar een fundamentele hervorming van zowel het secundair als het hoger onderwijs. Konkreet behandelt dit boek het vooropgestelde probleem vanuit een waaiar van mogelijke invalshoeken, alvorens deze te integreren in een eigen model, onder de vorm van een memorandum. Deze uitputtende methode draagt zo ook bij tot de autoriteit van hun oproep aan de nationale beleidsverantwoordelijken. We beperken ons in dit artikel tot een eerste beoordeling van het eigenlijke memorandum, meer specifiek van het voorgestelde model voor een toegangsproef.

Binnen de geïntegreerde aanpak van het probleem onderscheiden de Leuvense onderwijspsycholoog Piet Janssen en doctor Dochy van het Onderwijstechnologisch Innovatiecentrum Ou Heerten, eindredakteurs van het document, twee fundamentele hefbomen. Enerzijds blijken de onderwijsorganisatie en de didactiek in het hoger onderwijs ontoereikend te zijn. De CAO stelt hier voornamelijk een meer nauwkeurige begeleiding en opvolging van de eerstejaarsstudenten voor. Anderzijds legt de contactgroep de klemtoon op de gebrekkige overgang van secundair naar hoger onderwijs. Zij promoot een veeleer nauwgezette begeleiding van de student vanaf het voorlaatste jaar van de middelbare school.

Verstandelijk

De CAO ziet het hele gebeuren van de studiekeuze als een ontwikkelingsproces, dat zich situeert binnen een actieve interactie tussen het einde van het secundair onderwijs en de aanvang van het hoger onderwijs. Zij acht het onontbeerlijk hier twee toetsingsmomenten in te lassen. Een eerste test informeert de student over het voor handen zijnde leerpotentieel. Dit dient reeds vroeg in het hoger middelbaar te gebeuren. Een diepgaandere proef wordt vlak na het secundair onderwijs (juli) georganiseerd. Deze wordt ontwikkeld per domein of wetenschap, naar een model dat voor adekwaat studeren noodzakelijke vaardigheden registreert. Meer specifiek wordt gepeld naar wie toelating 'verdient' en naar de reël te verwachten slaagkansen. Het is de bedoeling dat de verschillende fakulteiten zelf het gewenste profiel van hun studenten in de test integreren.

Beide beproevingen houden geenszins in dat men direkt aan een verplicht en bindend karakter dient te denken, maar de eraan verbonden

tisering zou hier inhouden dat al die studenten, die potentieel het verstandelijk vermogen hebben - ongeacht socio-ekonomische afkomst - en het vooropgestelde kwaliteitsniveau bereiken, daadwerkelijk voldoende middelen aangereikt krijgen.

Cijfers

Het systeem van de CAO is eigenlijk op los zand gebouwd en bovendien vaak kontradictorisch. Een toelatingsproef uitdokteren waarin enkel naar de eksklusief verstandelijke capaciteiten wordt gepeild, is onmogelijk gezien deze onlosmakelijk verbonden zijn met socio-kulturele omgevingsfactoren. Reeds vanaf zijn geboorte is het individu immers onderhevig aan allerlei invloeden van buitenaf die hem fundamenteel op mentaal vlak beïnvloeden. Deze beïnvloeding is zo verregaand dat het onmogelijk is deze totaal weg te cijferen. De door Janssen en Dochy bedoelde herverdeling van de middelen, en dus

demokratisering van het onderwijs, gaat niet op wanneer hij kennis bevrucht die niet iedereen in gelijke mate kan bezitten. Bovendien toont de auteur ook nergens in zijn werk aan dat een alsdusdanig opgevat systeem bestaat.

De auteurs schermen daarenboven met een prototype van een mogelijk systeem, waarvan zij stellen dat het meer dan vijftig procent van de variatie in na vijf jaar behaalde studieresultaten in de fakulteit psychologie verklaart. Men kan zich terecht vragen stellen bij de verkeerd ingeschatte toekomst van de rest, zeker als men dergelijke zwaarwegende gevolgen wil koppelen aan een systeem.

Rationeel

Bepaalde studenten de mogelijkheid tot studeren ontzeggen - zonder honderd procent zeker te zijn over hun mogelijke toekomst - kan men zich niet veroorloven. Het systeem vertrekt bovendien van een bestaande situatie, namelijk de studenten die nu reeds psychologie studeren. Er rijzen dus serieuze vragen over de mogelijke ekstern-demokratiserende effecten van zijn systeem, aangezien de voorspellende kracht alleen getoetst is op jongeren die nu toch al de weg naar de unief gevonden hebben.

Ook wordt nergens in het voorgestelde model rekening gehouden met de bij de student aanwezige motivatie en interesse. Nochtans staat eveneens in het boek vermeld dat deze prediktoren van determinerend belang zijn, en het wenselijk is deze bij de keuzebegeleiding evenzeer te betrekken.

Mestdagh

Lovenswaardig lijkt wel dat, gezien de omvang van het geschetste probleem, hieromtrent een wetenschappelijke studie op die schaal werd verricht. In zoverre hier aan demokratisering werd gedacht, lijkt die bekommernis echter duidelijk in te spelen op de alsmar sterker wordende roep om numerus clausus - in dit geval door een 'rationele' uitsluiting van de potentiële buizers. Een grotere aanwezigheid van nu ondervertegenwoordigde bevolkingscategorieën is voor de CAO zeker geen prioriteit. Primordiaal lijkt voor hem een zo groot mogelijke efficiëntie van de bestaande situatie. Een gemiste kans.

Bart Pinxten
Philippe Van Linthout

advertentie

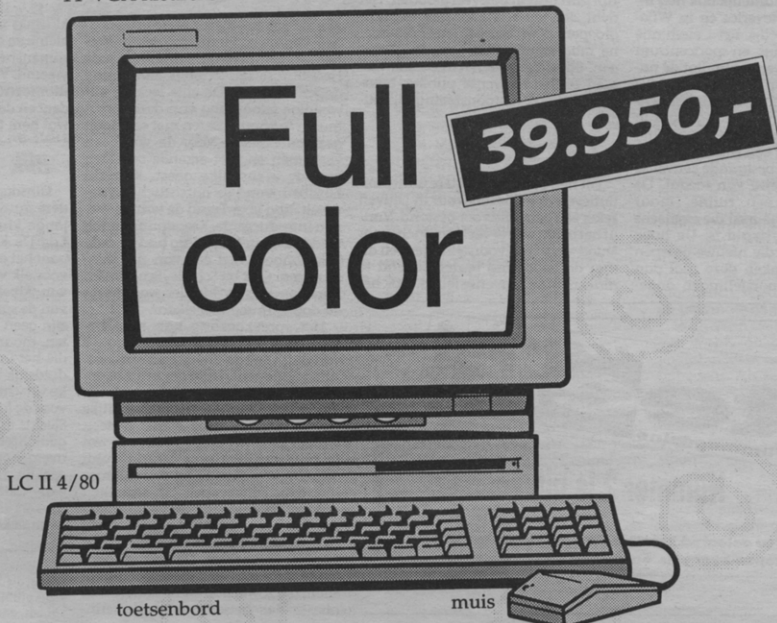
Apple Education Centre

COMED LEUVEN

Breng kleur
in je studentenleven
voor slechts 39.950,-fr*!

14" VGA kleurenscherm

*incl. BTW

LC II 4/80

toetsenbord

muis

Aanbod nog geldig tot 30 oktober of zolang de voorraad strekt.
Naast deze LC II bundel zijn er ook nog andere opties mogelijk.

H. Hooverplein 24, B - 3000 Leuven
Tel. 016/29.21.50, Fax. 016/29.31.50

Zoekertjes

- Speel je muziek in een groepje en heb je eens zin om voor een breder publiek je kunsten te laten zien, mag je het free podium tijdens de 24-urenloop (19-20 oktober) zeker niet links laten liggen. Interesse, snel even langskomen op sportraad (Tervuursevest 101).
- Wij, Bruno, Herman en Hein staan te springen om de betere fuif te helpen organiseren. Kortom: Nol, we zijn uwe man. BBF for ever!
- Cirkus Tommie zegt: wij presenteren de nacht van Wah-Wah (spreuken II, 5).
- Te koop: prof. Binocular mbc 10 met bijbehoren. Prijs 15000 frank. Inl. 016/29.26.85. Na 18.00 u.
- For sale/Te koop: saxophone, tenor, silver plated. Call christo, 016/22.30.97. Evening.
- Lieve Katrien, ik mis jou. Kom mij nog eens opzoeken. Nabucco.
- 1 november: Allerheiligen, 2 november: Allerzielen, 3 november: Allerfuiven. Bond Beter Fuiven vond een datum. Nol.
- Muziekgroep van alle stijl en slag, grijp je kans om je talenten te laten zien aan de studenten van eveneens alle stijl en slag, tijdens de 24-urenloop op 19 en 20 oktober. Echt iets voor jullie, kom dan iets zeggen op sportraad, Tervuursevest 101.

• Cirkus Tommie zegt: tv-kijken is als vissen. Het andere net is altijd beter (spreuken II, 4).

• Bonjour Miss Ecotaks, it is I, Leclerc. Kondoomjackpot of niet of niet, niet neuten! Miss Mayonaise.

• Verliefd op iemand van je eigen geslacht? Geen reden om wakker te liggen! Elke dinsdag onthaal van de Roze Drempeel van 20.00 u tot 23.00 u in het JAC, JP Minckelerstraat 47c. Telefoon: 20.06.06. Praatkafe: elke donderdag vanaf 21.00 u in de Masereelclub, Ierse Predikherenstraat 25. Iedereen welkom.

• Hallo, ik ben Lutgard. Ben je verliefd maar te verlegen om het te laten merken, heb je problemen in je relatie, of heb je misschien helemaal geen relatie, aarzel dan vooral niet en schrijf me een briefje! Stuur het naar Radio Romantica.

JO MEUWISSEN bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal voor seminaries, evenementen, optredens, fuiven en TD's

LCD - VIDEOPROJECTOREN DISCOBAR

☎ 016/201.301

Naamsestraat 96. Elke woensdag van 23.00 u tot 24.00 u op Radio Scorpio, FM 106.

• Roze Drempeelnieuws: Het goede spoor gaat weer van start! Maandag 11/10 vliegen we erin met een gezellige taartavond. Ben je homo, lesbienne of biseksueel en zoek je contact, een babbel, hulp,.... aarzel niet en kom om 20u naar Maria-Theresiastraat 114. Vergeet niet een taart of drank mee te brengen. Tot dan!

• Cirkus Tommie zegt: de wereld is een cirkus (spreuken II, 2).

• Typen tesis, verslagen, briefwisseling. Kris Rosselle, Naamsesteenweg 130, Leuven, 016/20.70.77.

• Je wil je tesis laten tikken, je wil er mee voor de dag kunnen komen, je wil er je niet blauw aan betalen... Bel het juiste nummer: 016/20.56.26.

• Who wants to correspond with Emil Katsarov? 18 y, likes surrealism, Kafka, Rimbaud, Vian, Nabokov,... Interested in

KAFEETEORIEEN

GO COPY

Het "groene" copy-center van Leuven. Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier. Thesissen - Cursussen - Folders. Formaat A5 tot A2. ALLE inbindingen, Plastificeren tot A3. Snel - verzorgd - volledig afgewerkt.

Tiensestraat 118, 3000 Leuven. tel.: 016 - 23.70.30. fax: 016 - 23.34.31.

CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder. van 9 u. tot 22 u. doorlopend. zat. 10 u. tot 17 u.

independent stelt voor

Ad Fundum

ERBIJ WILLEN HOREN, KAN JE LEVEN KOSTEN.

INDEPENDENT PRODUCTIONS stelt voor TOM VAN LANDUYT AD FUNDUM
TOM VAN BAUNEL MARGOT VAN DOORN MATHIAS SERCU TANIA POPPE
SVEN DE RIDDER EN SENNE ROUFFAER als Rektor Schoeters

Fotografie WILLY STASSEN Montage LUDO TROCH & PHILIPPE RAVOET Scenario MARC PUNT
Decor JOHAN VAN ESSCHE Productie MARC PUNT Regie ERIC VAN LOOY

Soundtrack available on INDEPENDENT MUSIC. Distributed by SONY MUSIC

SCORPIO PARTIES

HELMET GOTCHA US 3 RAGE ATM
SMASHING PUMPKINS MODHONEY
ANTHRAX BUCKLE UP
BAD RELIGION BOB DYLAN
QUAZAR SUGAR MANDY PATTON
NO MEANS NO THE ROLLING STONES
AFGHAN WHIGGERS THE EARTH
PJ HARVEY PARIS
ARRESTED DEVELOPMENT ROLLINS
THERAPY SISTER SISTER G COLOUR
FUGAZI NINE LIPS YOUTH
BODY COGNAC THE TREES
PRODIGY THE SMITHS EPMD
VIBES AHEAD VA MOB
GALLIAN ENEMY
CYPRUS CYPRESS FESTO
PORNOSTAR VROB PANK
SOAPSTONE BIG CHIEF THE GOATS

VR 8 & DO 21 OKTOBER
CORSO - LEUVEN
RADIO SCORPIO
FM 106

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Dure vrucht 2 Maken verliefde geluidjes zoals duiven 3 Dwarsmast — Orgaan — Bijwoord 4 Vreemde munt — Plant die zinnebeeld van liefde is 5 Hooggelegen weide — Trap in een hiërarchie 6 Europese rivier — Zwarte, kleverige stof 7 Houding, wijze van optreden — Nederlandse stad 8 Lyrisch drama — Ongaarne — Mansnaam 9 Strijdt tegen iets 10 Echec, verliespartijen.

Vertikaal — 1 Bewoners van het oude kontinent 2 Vervoermiddel — Vreesachtig, laf 3 Godsdienst — Britse edelman — Mansnaam 4 Familielid — Hal van een hotel 5 Stem in met — Deel van een schip 6 Rijstbrandewijn — Universiteitsfunktionaris 7 Geen rekening houde met — Tijdperk 8 Meisjesnaam — Afkeure, berispe — Tangens 9 Getal — Lidwoord 10 Nare dingen, ellendige gebeurtenissen.

Door Filip De Keukeleere

MAANDAG

19.00 u **KONCERT** 'Do or Die' en 'Holly Rollers', Nederlands en Amerikaans beter gitaarwerk, in Jeugdhuis Sojo, Een Meilaan in Kessel-Lo, toeg. 250/300, org. Kerosine.

19.30 u **TEATER** Het Zuidelijk Toneel speelt 'Hamlet' in een regie van Ivo Van Hove, in Stadsschouwburg, toeg. 450 tot 200.

DINSDAG

20.00 u **KONCERT** Prometheus Ensemble brengt 'Pierrot Lunaire' van A. Schönberg met vertoning van de gelijknamige film, in Aula Pieter De Somer, org. Festival van Vlaanderen, Klapstuk 93 en KU Leuven.

20.00 u **VERGADERING** Startvergadering werkgroep Artsen zonder Grenzen, in Auditorium AG2, Minderbroedersstraat 17.

20.30 u **VERGADERING** 'Hossein en Elvira blijven', over het uitwijzingsbeleid tot vluchtelingen in Leuven, in Mala Ibrahim, Pater Damiaanplein 10.

20.30u **POEZIE** 'De teen', Jan Mulder en Remco Campert lezen eigen werk voor, Minnepoort.

21.00 u **KONCERT** 'Nacht van Wah-Wah', blues en cajun met Paul Lamb and the King Snakes en Louisiana Radio, in Lido.

WOENSDAG

20.00 u **DEBAT** 'Geen Rostock in België' met onder andere Peter Van Lindt, in Auditorium Vesalius, org. MLB en Imast.

DONDERDAG

19.00 u **LEZING** 'Sterven...en wat dan nog?' door Prof. Mgr. Maertens die hierin op zoek gaat naar een boodschap van hoop voor het individu, in Grote Aula, Maria Theresiakollege, org. Kultuurkommissee.

20.00 u **KONCERT** 'Van op de hoge brug', Dirk Van Esbroeck zingt gedichten van Minne en Van Nijlen, in Auditorium Minnepoort, toeg. 400/350.

20.00 u **KONCERT** 'Chambre d'appartement': Franse muziek en dans uit de baroktijd, door Ensemble Fontainebleau, in Concertzaal Lemmensinstituut, toeg. 200/150.

20.00 u **TEATER** 'Nacht van Wah-Wah', kritisch, geëngageerd theater, in Zaal de Kring, Jozef Pierrestraat, Kessel-Lo.

AGENDA

valuas

toeg. 250/200, org. K.A.J., CSC vormingswerk, CC-Oratorienhof, Wereldwinkels.

VRIJDAG

08.30-17.00 u **STUDIEDAG** Eerste deel van een drieluik rond leven en dood: 'Mensen doden mensen', met als moderator Karel Ringoet, neuropsychiater, in Auditorium Zeger Van Hee, Kollege De Valk, toeg. 1500, org. Studiecentrum Mens, Maatschappij en Marginaliteit, ea.

ZATERDAG

14.00-01.00 u **ALUMNIDAG** Feestdag voor de oud-studenten van de KU Leuven, op het Ladeuzeplein, toeg. 300.

ZONDAG

11.00 u **KONCERT** Dialogo voor twee piano's, Russische en Franse muziek tussen romantiek en hedendaags, door Luc Devos en Catherine Mertens, in Minnepoort, toeg. 150.

MAANDAG

20.00 u **KONCERT** Slovaakse Filharmonie, olv O. Lenard, in Sint-Jan -de Doperkerk, Groot Begijnhof.

20.30 u **KONCERT** Liederen en pianowerk van Schubert, Schumann en Brahms, door Jan Michiels en Patrick Peire met de Capella Brugensis, in Aula Pieter De Somer, toeg. 450, org. de Braillekrant vzw.

ALFA

05/10 om 21.30 u: De Zware Jacob Td, in zaal Albatros, ink. 70/50.

CRIMEN

06/10 om 21.00 u: TD, in Eagles.

EOOS

05/10 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in Eoos-permanentie. 06/10 om 21.00 u: Ontmoetingsavond, in Eoos-permanentie.

HISTORIA

05/10 om 23.00 u: Vat, in Fakbar L&W. 06/10 om 13.00 u: Fietstocht 'Leuven en omgeving' olv Dhr Van Ermen, zelf voor fiets zorgen, in Parking L&W, ink. gratis. 06/10 om 22.00 u: Openingsfuif, in Albatros.

KATECHETIKA

04/10 om 19.00 u: Cake -en koffieavond, in MTC 00.16. 05/10 om 20.00 u: Open presidiumvergadering, in Mandela-lokaal. 11/10: Doop en doopfuif, in Eagles.

MEDICA

07/10: Openings-TD, in Zaal Corso.

POLITIKA

04/10 om 20.00 u: Politiek debat: 'Politiek vandaag' met oa Eric Van Rompuy, Gerolf Annemans en Frank Vandembroucke, in Aula Pieter de Somer. 06/10: Fuif, in Lido. 06/10 om 16.00-18.00 u: Happy hour, in Fakbar Politika.

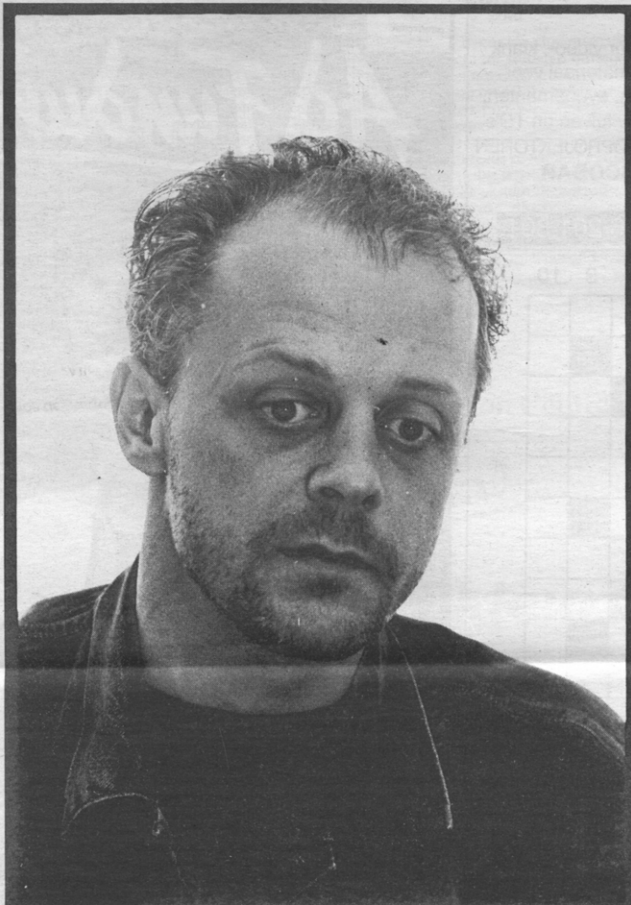
VRG

04/10 om 19.00 u: Kroegtocht voor de eerste kandidatuur, in HDR. 05/10 om 12.00 u: Receptie, in Nieuwe Valk. 06/10 om 22.00 u: Openings-TD, in Zaal Corso.

Peter van Lindt over de Sikhs in Sint-Truiden

"We hebben ook nationaal onze burgemeesters Cleeren"

Als er één stadje is in ons mooie Vlaamse land waar afgelopen nazomer veel heisa rond gemaakt werd, dan zal dat wel Sint-Truiden zijn. En het zijn de idyllisch-prachtige boomgaarden van de streek die de hele omgeving parten gespeeld hebben — en vooral de Sikhs. In de hele controverse is Peter Van Lindt de spilfiguur die deze zwakke groep een stem gegeven heeft.

Hoe de fruitteelt een mens doen lijden kan.

(foto Karel De Weerd)

Veto: *Ligt volgens u de oorzaak van de spanningen bij de concurrentie die de Sikhs vormen op de arbeidsmarkt, of zit alles veel dieper?*

Van Lindt: «Ik geloof niet dat je de oorzaak van het racisme in Sint-Truiden moet zoeken in het feit dat de Sikhs ons werk zouden afnemen. Dat is de laatste jaren zelfs heel duidelijk gebleken. Er zijn toen grote aktes geweest van de VDAB in Sint-Truiden om zoveel mogelijk autochtone werkløzen in de fruitteelt een baan te bezorgen. Dat is echter een groot fiasco geworden. Dit jaar bijvoorbeeld, hebben ze vijfhonderd mensen opgeroepen, en van die vijfhonderd waren er na één week nog maar dertig die het werk verder wilden zetten. Werken in de fruitteelt is immers zwaar werk, het is handenarbeid door weer en wind, en bovendien wordt het slecht betaald. De kooi schrijft op dit ogenblik een loon voor van slechts 243 frank per uur. De Sikhs krijgen zelfs maar 215 frank per uur ten gevolge van een speciaal akkoord dat alleen voor migranten, vluchtelingen en werkzoekenden geldt.»

Papieren

«Ten tweede is het ook zo dat het zuiden van Limburg altijd een agrarische streek gebleven is, en net zoals alle andere agrarische streken in de wereld is die aan het ontvolken. De jonge mensen gaan naar de meer geïndustrialiseerde gebieden van het land omdat ze daar uiteraard betere lonen en betere werkvoorwaarden kunnen vinden. Elk jaar, telkens wanneer het plukseizoen aanbreekt, ontstaan er dus grote problemen om het veldwerk te doen.»

Veto: *Waarom liet men het probleem zo lang aanslepen?*

Van Lindt: «Het was heel opvallend dat burgemeester Cleeren gewacht heeft tot na het kersenseizoen — het zachtfruitseizoen — om met zijn drastische maatregelen uit te pakken. Toen pas werden de papieren niet meer gelegaliseerd, hij beval dat de huizen ontruimd zouden moeten worden, enzoverder. Wanneer er dan protest kwam, gaf hij uitstel tot na het hardfruitseizoen. Dat deed hij natuurlijk onder druk van de fruitteelaars, die aanwezig waren tijdens de vergaderingen en eveneens in de gemeenteraad zitten. Het fruit moet binnen, dat is het enige wat hen interesseert, en dat moet op een concurrentieel manier gebeuren. De rest laat hen koud.»

Kamer

Veto: *Wat vond u van de reactie van de politieke partijen?*

Van Lindt: «Burgemeester Cleeren werd nooit op zijn vingers getikt door zijn eigen partij, de CVP. Maar Cleeren is iemand die ontzettend veel voorkeurstemmen haalt. Vrijwel heel het schepkollege is verkozen dankzij hem. Hij is om zo te zeggen heer en meester in Sint-Truiden. Als er iemand van het schepkollege kritiek heeft op zijn beleid, dan heerst er een stemming van "jij moet zwijgen, want jij bent verkozen dankzij mij". De CVP, die per slot van rekening ook in Limburg aan het afkalven is, rijft dankzij hem nog een enorm aantal stemmen binnen. Daarom wordt hem vanuit de nationale leiding van de partij natuurlijk niets in de weg gelegd. Dat is de verklaring waarom de CVP, tenminste openlijk, zo weinig kritiek heeft op Cleeren. Wat ik hier wel moet aan toevoegen, is dat er deze week, waarschijnlijk donderdag, een interpellatie in de kamer zal komen van een CVP-mandataris over de situatie in Sint-Truiden. Maar CVP-Limburg neemt hem dit niet in dank af.»

Veto: *Durven de partijen niet reageren of is er meer aan de hand?*

Van Lindt: «Door het feit alleen al dat ze niet openlijk reageren, keuren ze het goed. Op zo'n politiek moet er gewoonweg gereageerd worden. Laten we duidelijk zijn: iedereen die zwijgt, stemt toe.»

Sint

«Maar je moet je ook goed voor ogen houden, dat hetgeen wat in Sint-Truiden gebeurt, ook op nationaal nivo gebeurt. We hebben nationaal ook onze 'burgemeesters Cleeren', die dergelijke straffe uitspraken doen naar de pers toe en die ook drastische maatregelen nemen met betrekking tot de kandidaat-vluchtelingen. Het ontmoedigingsbeleid in Sint-Truiden is iets wat op nationaal vlak ook overduidelijk doorgevoerd wordt. Daarom is het voor de nationale politici ook moeilijk om iemand terecht te wijzen die op lokaal vlak juist hetzelfde doet als zichzelf. Zo hebben ze bijvoorbeeld onlangs nog een wet goedgekeurd die bepaalt dat kandidaat-vluchtelingen niet mogen werken, op basis van het ontvankelijkheidsonderzoek. Al jaren na elkaar neemt men zo de ene maatregel na de andere, zowel nationaal als lokaal. Het is gewoon dezelfde politiek.»

Veto: *Wat was de rol van de pers in het hele gebeuren?*

Huis

«De belangrijkste reden waarom hij dit gedaan heeft, ligt in het feit dat het zo veel gemakkelijker werd voor hem om ingrijpende — en racistische — maatregelen te nemen tegen de Sikhs, en tenslotte de zaak te kunnen goedpraten. Dat is een eerste punt, maar ten tweede was het ook naar de federale overheid toe veel makkelijker om steun te krijgen als hij de situatie veel erger liet voorkomen dan ze was. Maar voor mij blijft het ongelooflijk wraakroepend dat de burgemeester steeds heel goed wist hoeveel Sikhs er in werkelijkheid waren. De politiecommissaris beschikte immers over een telling die hij uitgevoerd had begin juni. Het waren er 618. Wij van onze kant hadden er toen 707 geteld. Het gemeentebestuur werd door Cleeren bedrogen over het eigenlijke aantal.»

Veto: *Men mocht het toch ook niet doodzwijgen?*
Van Lindt: «Nee. Het probleem moet eenvoudigweg aangepakt worden. Er moet een heuse opvang komen. Ik klaag dus niet het slechte

beleid aan in Sint-Truiden, ik klaag het feit aan dat er simpelweg geen is en nooit is geweest, niet hier lokaal en ook niet in België. Daardoor ontstaan juist dergelijke akute en concrete problemen, zoals de overbevolking in die huizen. Als men ziet dat dan bepaalde mensen met gezondheidsproblemen kampen, dienen er gewoon maatregelen genomen te worden.»

Zeker

«Maar in de plaats daarvan begint men geld uit te geven aan allerlei prestigeprojekten, zoals de bouw van een nieuw cultureel centrum. In het kader van ontwikkelings samenwerking bouwt Sint-Truiden een heel dorp in India. De straten zouden dan de namen krijgen van de schepenen, er zou een Burgemeester Cleerenplein komen. Dat is gewoon absurd. Je moet dan bedenken dat ondertussen hier in hun eigen stad de Indiërs in zulke erbarmelijke toestanden wonen. Het is gewoon de onwil van het gemeentebestuur om de zaak aan te pakken.»

Veto: *Volgend jaar zal het probleem dan allicht ook terugkeren, want in feite heeft men het nooit opgelost.*

Van Lindt: «Het probleem zal inderdaad terugkeren. Nu is het wel zo dat er op nationaal vlak zoveel verregaande maatregelen getroffen werden tegen kandidaat-vluchtelingen, dat wij verwachten dat het er volgend jaar een heel stuk minder zullen zijn. De nieuwe asielwetgeving zal vooral tegen dan duidelijk merkbaar effecten hebben. Ook al door het feit dat ze nu niet meer mogen werken. We denken dat hun aantal wel tot de helft kan terugvallen.»

Veto: *Denkt u dat er ooit een reëel opvangbeleid kan komen, zolang de verantwoordelijke politici er bijvoorbeeld niet de nood toe voelen?*

Van Lindt: «Op dit ogenblik zijn we in Sint-Truiden toch bezig om een oplossing te zoeken. Maar hoe dan ook de problematiek moet eerst een vooraleer nationaal aangepakt worden. Er dient eindelijk eens een serieus vluchtelingenbeleid te komen en meer bepaald een tweesporenbeleid. Aan de ene kant de juridische procedure, de wetgeving hieromtrent, en aan de andere kant de opvang. En zo iets bestaat dus totaal niet in België. Ons land heeft er daarentegen voor geopteerd om de kandidaat-vluchtelingen door te sturen naar de lokale OCMW's en zo alle problemen door te schuiven.»

«Maar iedereen weet ondertussen wel dat de OCMW's die taak niet op zich nemen. Het gaat hier om verkozen raden met elk hun kiespubliek. Van zodra de vluchtelingen steun komen vragen, denkt de voorzitter van dat OCMW eerst aan zijn achterban, die inmiddels zodanig opgehitst is en dat allemaal niet meer wil slikken. Vergeet niet dat ook de eigen bevolking vaak heel lang moet wachten voor bijvoorbeeld sociale woningen.»

Smet

«Daarom funktioneert dat systeem dus niet, en dat hebben we al over het hele land gezien. Al die OCMW's liggen keer op keer dwars, in Kortrijk, Gent of Antwerpen. Ook in Leuven is er een heel zwaar probleem. Onlangs nog heeft het OCMW van Luik de kraan volledig dichtgedraaid. Alle OCMW's van Zuid-Limburg — dat van Hasselt vormt een beetje een uitzondering — houden zich gewoon niet aan de wet. De wet stelt namelijk heel duidelijk dat iemand die op het grondgebied van een gemeente verblijft en die steun nodig heeft, moet geholpen worden door het OCMW.»

«Ze verschuilen zich telkens weer achter een regeling die ooit nog uitgewerkt is door Mier Smet en die bepaalt dat er per duizend inwoners één vluchteling opgenomen moet worden. Dat wil zeggen dat Sint-Truiden op het ogenblik vijftienveertig kandidaat-vluchtelingen heeft, Tongeren heeft er twaalf en zo verder. Dat is dus het totale aantal dat door het OCMW gevolgd wordt, terwijl er in werkelijkheid in heel Zuid-Limburg wel zo'n 1500 zijn. Daardoor krijg je dan situaties waarbij mensen op het grondgebied toegelaten worden, ze krijgen papieren in hun hand gestopt en voor de rest moeten ze maar hun plan trekken. Zorg zelf voor uw huis, zorg zelf voor uw inkomens, zorg zelf voor uw medische verzorging, zorg zelf voor alles. Met de nodige consequenties.»

Veto: *Kan de publieke opinie daar kring in brengen?*

Van Lindt: «We hebben nu op lokaal vlak duidelijk gezien dat de publieke opinie enorm veel invloed heeft op het beleid. Terwijl voordien de situatie volledig vast zat in Sint-Truiden, is er na het serieuze protest van anti-racistische organisaties, die ineens en bloc achter ons stonden, plots verandering in de zaak gekomen. We zijn toen naar de burgemeester en naar de voorzitter van het OCMW gegaan en die hebben tenslotte toch maatregelen getroffen om de zaak wat recht te trekken. Zonder het massaal protest was zo iets nooit mogelijk geweest. Dan had Cleeren gewoon zijn zin gedaan, had hij al die huizen gesloten en de bewoners op straat gegooid, dan zou het OCMW zelfs de minste zorg niet meer terugbetaald hebben. Het is dus zeker en vast zo dat betogingen en dergelijke andere democratische acties resultaat hebben.»

Buurt

Veto: *Organiseren jullie nog verdere acties voor de Sikhs?*

Van Lindt: «In eerste instantie hadden we in Sint-Truiden een werkgroep opgericht, een soort anti-racistische frontbeweging. Die willen we nu uitbouwen, tot een organisatie Gastvrij Limburg. Maar bovendien zitten veel Sikhs nu in een vrij uitzichtloze situatie. Voor hen is het een slecht seizoen geweest. Ze mochten maar vijftwintig dagen werken en naar volgend jaar toe zullen ze waarschijnlijk helemaal niet meer aan de slag mogen. Voor die mensen moet er dus een opvangmogelijkheid gezocht worden. In leegstaande legerbarakken in de buurt zouden we een crisiscentrum kunnen inrichten, alhoewel dit lang nog niet allemaal geregeld is.»

«Naar volgend jaar toe zullen we vooral moeten werken bij de boeren zelf, in die zin dat we hen zullen moeten motiveren om die mensen een menswaardig onderdak te bieden. Samen met het OCMW zouden bijvoorbeeld verblijven kunnen ingericht worden om seizoenarbeiders goedkoop te huisvesten, zoals dit ook in de mijnstreek bestond.»

Serge Franchoo

Volgende week woensdag, 6 oktober, komt Peter Van Lindt op uitnodiging van MLB naar Leuven om over zijn ervaringen met de hele problematiek te vertellen, in auditorium Vesalius (bij 't Stuic), 20u00.